HLAS NÁRODA

(VOICE OF THE NATION)

TEL.: 762-2011

Second Class Postage Paid at Chicago, Ill.

"Vy representujete ve svobodném světě vlast. Vlast potřebuje lásku a pomoc. Buďte svorní! Jen svorným Buh požehnává."
JOSEF KARDINÁL BERAN, arcibiskup pražský.

Udržení českého vědomí, řeči a novin v Americe žádá osobní oběti a nadšené spolupráce každého z nás.

Return Postage guaranteed, Chicago, Ill. 60623 Roč. (Vol.) I. — Číslo (No.) 47. Sobota (Saturday) 20. listopadu (November) 1976 Cena 25 centů

ENGLISH SECTION INSIDE

K NEDĚLNÍMU SVÁTKU KRISTA KRÁLE:

Při hledání nejvýstižnějšího znázornění pravého obsahu tohoto svátku z konce našeho liturgického kalendáře jsme mezi starými štočky našli toto roztomilé (už skorovánoční) lidové vyjádření Kristova kralování v duších věřících křesťanů. Naši národní ochránci — sv. Václav, Prokop a Jan Nepomucký rozpoznávají v chudém betlémském Božím Dítku Krále králů; Pána všehomíra, a proto mu sv. Václav ochotně dává svou panovnickou korunu: "Ta patří Tobě, Kriste Ježíši, ne mně". — Sv. Jan Nep. zase rozpoznává v Ježíškovi biblického Prince míru a podává mu větévku z rozkvetlé slovanské lípy. A sv. Prokop mu vyslovuje prosbu všech tří — která budiž i modlitbou naší:

"Otčinu chraň a žehnej národu!"

Bratři a sestry, prosme vroucně Boha Otce všemohoucího, který si přeje, aby všichni lidé dospěli k poznání pravdy a k věčné spáse:

- Za svatou církev, aby jí Bůh chránil a posvěcoval svou milostí, Pána prosme;
- Za všechny národy světa, aby žily ve svornosti a míru, Pána prosme;
- Za všechny strádající a trpící, aby se jim dostalo pomoci a útěchy, Pána prosme;

Prosíme Tě, vyslyš nás!

Bože, celý náš život je přípravou na setkání s Tebou. Smiluj se nad námi až přijdeš ve slávě soudit všechny lidi jako jediný Bůh a Pán. Prosíme Tě, vyslyš nás!

V Quebeku zvítězila separatistická strana

Montreal. Při provinčních volbách v Quebeku zvítězila "Quebecká strana", v jejímž programu je obdržení nezávislosti této provincie od Kanady. Ve 110-členném parlamentu Quebecká strana obdržela 62 míst (při posledních volbách v roce 1973 jich obdržela pouze 6), liberální 26 míst (při posledních volbách jich měla 102), a národní sjednocení 11 míst (v roce 1973 tato strana měla pouze jedno místo). Quebecká strana při předvolební kampani činila vládnoucí liberály zodpovědné za otřesnou ekonomickou situaci Quebeku, *za vysokou nezaměstnanost, inflaci, stálé stávky a korupci v administraci.*

René Levesque, *předseda* Quebecké strany, řekl, že jeho strana má v úmyslu zorganizovat do dvou let referendum o tom, zda se Quebek má stát samostatným, či zda zůstane součástí kanadské unie. Ministerský předseda Pierre Trudeau však prohlásil, že federální vláda nebude vyjednávat o žádné formě nezávislosti Quebeku či jiné kanadské provincie.

Tuto záležitost by musily schválit federální vláda, pak všechny provincie a posléze britský parlament.

Sdružené organisace československých spolků v Americe, Jednota českých dam a pánů, Západní česko-bratrská jednota, První družina československých legionářů, Česko-dělnický pěvecký sbor Lyra, Československá národní rada americká, Americká obec sokolská, Slovenská tělocvičná jednota Sokol, Moravská kulturní společnost, Národopisný kroužek Ústředny moravských spolků, Lože Bohemia číslo 202 I.O.O.F., a Svobodná obec za spoluúčasti Klubu Domov z Nár. Svazu českých katolíků, Taneční skupiny Beseda, Československého Orla v exilu, Československé ženské národní rady v exilu, Sdružení českých svobodomyslných škol a Svazu svobodomyslných se všemi jejich podřízenými složkami

srdečně zvou krajanskou veřejnost na velkolepý hold československých krajanů chicagského okolí ku 200letému výročí Spojených států amerických

"CZECHOSLOVAK AMERICAN BICENTENNIAL SPECTACULAR"

V NEDĚLI, DNE 21. LISTOPADU 1976 V MORTON WEST HIGH SCHOOL GYMNASIUM, 2400 SOUTH HOME AVE., BERWYN, ILLINOIS ● VSTUPNÉ $1.00 ZA OSOBU ● PROGRAM ZAPOČNE PŘESNĚ VE 2 HODINY ODPOLEDNE

Dostavme se všichni na krajanskou manifestaci své oddanosti Spojeným státům

Lístky k dostání v úřadovnách následujících organizací: Jednoty českých dam a pánů, 6907 W. Cermak Rd., Berwyn; Jednoty československé spolky v Americe, 2701 S. Harlem Ave., Berwyn; Československé národní rady americké, Room 202, 2137 So. Lombard Ave., Cicero; Americké obce sokolské, 6426 W. Cermak Rd., Berwyn; Cihak World Travel Inc., 6302 W. Cermak Rd., Berwyn; a Weber Travel Agency, 6805 W. Cermak Rd., Berwyn, aneb možno je telefonicky objednat v úřadovně ČSA, 242-2224 aneb 795-5800 (ext. 43).

Sloupek informací

KE ZPRÁVÁM ZE SPOJENÝCH NÁRODŮ A O JIŽNÍ AMERICE

Jednou z nejdůležitějších organizací, pracujících v rámci Spojených národů by mělo být UNESCO (United Nations Educational, Scientific, and Cultural Organization), neboť stanovy mu ukládají "prohlubovat prostřednictvím vědy a kultury přátelství mezi všemi národy". Po dlouhou dobu činnost UNESCO k tomuto cíli také skutečně směřovala — než se i v této organizaci kolem Sovětského svazu ustavila hlasovací mašina, složená z jeho satelitů a řady zástupců Třetího světa. Pak ovšem v jeho práci docházelo k jevům, které neměly daleko k frašce a byly této organizace nedůstojné.

UNESCO má sídlo v Paříži a pracuje pro ně přes 4.000 zaměstnanců, převážně většinou delegovaných jeho pěti regionálními organizacemi. Do Evropské skupiny se před lety přihlásil Izrael. Na "generální konferenci", konané před dvěma roky ve francouzském hlavním městě, sovětsko-arabský hlasovací blok jeho přijetí zamítl mimojiné s odůvodněním, že "Izrael není pro členství kvalifikován, protože mu chybí historická, kulturní a jazyková spojení s Evropou". Byla z toho mezinárodní ostuda. Spojené státy, Francie a Švýcarsko reagovaly na toto rozhodnutí valného shromáždění UNESCO tím, že snížily finanční podporu poskytovanou této organizaci.

Nyní zasedá v africkém Nairobi její 19. generální konference plánovaná na 6 týdnů. Jeden americký novinář zaznamenal, že delegáti, kteří se tu sjížděli již od konce října "byli přesvědčeni, že budou svědky pohřbu UNESCO". Vědělo se totiž, že se bude nejen znovu hlasovat o členství Izraele, ale také rozhodovat o rezoluci, kterou připravili Sověti a jejich hlasovací přátelé ve věci postavení sdělovacích prostředků ve společnosti.

Již jednání politického výboru konference, vedená začátkem měsíce, však ukázala, že cesta kulturně-vědecké organizace Spojených národů nemusí nutně vést na hřbitov idejí — a pozdější hlasování plána kladný vývoj opravdu potvrdila. Ve výboru byl přijat zásadní návrh generálního ředitele UNESCO Ahamdou Mahtar M'bow-a, aby každá z pěti regionálních skupin samostatně rozhodovala o členských přihláškách. Valné shromáždění pak 75. hlasy schválilo usnesení, aby o přijetí Izraele si učinila rozhodnutí Evropská skupina sama; nikdo nebyl proti, delegáti 17 států se hlasování zdrželi. Sovětsko-arabská mašina se neprosadila.

□

SOVĚTSKÝ ÚTOK NA SVOBODU INFORMACÍ

SSSR chtěl prostřednictvím UNESCO prosadit svoji vlastní organizaci dozoru nad sdělovacími prostředky jako vzor pro všechny země, ať již nekulturní nebo vyspělé. Podstatou jeho návrhu na "Deklaraci o tisku" byly totiž požadavky, které by pracovníkům tisku, rozhlasu a televize dovolovaly říci a psát jen to, co je vedení státu (podle jeho názoru) prospěšné. Doslova se v návrhu například určuje, že "patří k odpovědnosti a povinnostem státu užít všech ústavních prostředků k podpoře ("encourage") tisku"; zkušenosti s komunistickým slovníkem nás nabádají, abychom terminu "podporovat" rozuměli jinak: usměrňovat! Dále mělo být podle sovětského návrhu stanoveno, že "státy jsou odpovědné za činnost sdělovacích prostředků, které podléhají jejich právnímu pořádku a působí v mezinárodní sféře". To by v praxi znamenalo — jak výstižně komentovala chicagská TRIBUNE minulý týden — že vláda USA by mohla být hnána k odpovědnosti, kdyby si třeba Associated Press nebo UPI dovolily zakritizovat pokusy paní Gandhiové omezit v Indii svobodu tisku. Dodejme si, že nějaký ten "světový tribunál" by si Sovětský svaz ve svazku na příklad s libyjským Khadáfim jistě rychle vymyslel a dal dohromady.

Generální konference UNESCO v Nairobi návrh "Deklarace" zamítla: 78 delegátů hlasovalo proti, šest delegátů se zdrželo, 15 bylo pro ni. K sovětskému bloku se přidali zástupci například Libye, Iráku, Somálska a Súdánu.

Zpravodajství z konference doprovázejí komentáře, které poukazují především na dvě skutečnosti. Valnou část reprezentantů zúčastněných států údajně až znechucuje to, že se víc než o otázkách kulturních a vědeckých jedná o problémech, které jsou důsledkem politických a ideologických zájmů. To je první poznatek. A za druhé se pak v Nairobi zjistilo, že mezi státy Třetího světa, v rozvojových zemích dochází až na výjimku k odklonu od Sovětského svazu. Jejich představitelé prý přicházejí na to, že "sovětští propagandisté mají jen malý zájem o skutečné potřeby" států Afriky, Ásie a Latinské Ameriky, které žádají o **dobře míněné rady a účinnou** pomoc.

Není důvodu těmto informacím nevěřit. Sovětský svaz a jemu přidružené státy mají až moc vlastních starostí, aby udržely chod vlastních hospodářských a vojenských aparátů — než aby se mohly přespříliš rozdávat. Účinně zasahují jen tam, kde toho vyžadují strategické cíle moskevského komunismu. Propaganda zájem jenom předstírá — a na to se dříve nebo později přijde.

□

SPOJENÉ NÁRODY POSTARU

Zatímco UNESCO udělalo první kroky k možná lepší budoucnosti, jeho mateřská Organizace Spojených národů si podřimuje dál pod vlivem rozšiřovatelů pokryteckých hesel o "svobodách". Dokázalo to v minulých dnech jedno hlasování valného shromáždění. Tisk o věci informoval, domnívám se však, že je třeba se k tomu zatím poslednímu kousku OSN vrátit a třeba i vracet.

Na jiho-východním pobřeží Afriky se prohlásil za samostatný stát Transkei, obývaný převážně černošským kmenem Xhosa. Nezávislost byla potvrzena smlouvou mezi Jihoafrickou republikou a představitelem kmene Daliwongou Matanziba dne 17. září t.r. Jak jsem se "poučil" z řady evropských a některých zdejších novin, jde prý o "loutkový stát" jihoafrických "rasistů", kteří takovým "zdánlivým" poskytnutím svobody chtějí zřejmě obcházet pravidla (komunisticky viděno) "národně osvobozeneckého boje". Těžko soudit, ale myslím zároveň, že je nesprávné hned radikálně odsoudit. Diplomaté ve Spojených národech tak s velkým spěchem již začátkem listopadu učinili.

Poměrem 130. hlasů pro ku žádnému proti (Spojené státy se hlasování zdržely) schválilo valné shromáždění rezoluci, která vyhlášení nezávislosti "tak zvané Transkei" označuje za neplatné. "Svobodu" tedy zřejmě přidělují Spojené národy... Pro rezoluci — jak bylo jen **někde** upozorněno — hlasovali i delegáti dvou velmi podivných členských států OSN. Totiž zástupci Běloruské SSR a Ukrajinské SSR. V jejich případě samozřejmě nejde o "loutky" Sovětského svazu, neboť jsou jeho součástí. Jsem zvědav, zda soudci z OSN, kteří si osvojují právo rozhodovat o tom, **kde aco** je svoboda — si všimnou i **tohoto** případu.

□

VŠEHOCHUŤ Z LATINSKÉ AMERIKY

Časem se mi sešla celá kupka výstřižků se zprávami o zemích jižní části našeho světadílu. Snažil jsem se vybrat ty nejzajímavější.

Argentina — dočetl jsem se — dostane v nejbližší době úvěry v celkové výši $1.3 bilionu. Složily se na ně Mezinárodní měnový fond, 21 amerických, 7 kanadských a 86 evropských bank. Je známo i prostému spotřebiteli, že peněžní ústavy poskytují půjčky jen tehdy, mají-li nějaké záruky, že budou zaplaceny. V mezinárodním měřítku se kreditem vyslovuje důvěra ve stabilitu vlády. Vojenská junta v Argentině, která loni poslala paní Peronovou do politické (a možná vězeňské) penze, má stále ještě hodně starostí s politickým terorem extrémistů různého politického zaměření.

Člen vedení komunistické strany Argentiny Vicente Marischi byl na návštěvě v Praze a při té příležitosti se vyjádřil v tom smyslu, že jeho strana "bude usilovat o vytvoření Demokratického národního sdružení" s cílem "potírat nejagresivnější kruhy imperialismu". To zní ne právě příznivě pro dnešní vládu. Mají mezinárodní finanční instituty nějaké lepší informace?

Pokud jde o **Chile**, jsou čtenáři i tady v Americe nadále hojně zásobováni zprávami o všelijakých nepěkných činech junty generála Pinocheta vůči politické opozici. Je jich tolik a některé znějí tak hrůzostrašně, že se již konečně začínají přebírat a ověřovat na pravdivosti. Soudnosti trvá někdy hodně dlouho, než se prosadí. Moje informace je na jiné téma. Chile má být někdy v těchto týdnech vyloučena z takzvaného Andského paktu, hospodářského seskupení Peru, Ekvadoru, Bolivie, Kolumbie, Venezuely a Chile. Její představitel prý odmítl podepsat základní dokument Paktu ("Cartagenskou chartu"), dokud nebude "radikálně pozměněn" jeho bod 21, který stanoví, že "všechny podniky, náležející k zahraničnímu kapitálu, musí být v zemích Andského paktu v určené časové lhůtě převedeny pod plnou kontrolu státu anebo smíšených společností za účasti státu". Není těžké uhodnout, odkud věje vítr: Chile se brání "pokroku", který již jednou vážně ohrozil existenci státu.

"Pokrokovým přeměnám" (podle pražského SVĚTA V OBRAZECH) se nebránila již v říjnu 1968 republika Peru, která tehdy obsadila majetek americké olejářské firmy International Petroleum: 9. říjen se od té doby slaví jako "Den národní důstojnosti". Následovalo další znárodňování v oblasti těžby rud (bizmutu, stříbra, mědi, zinku) a likvidace velkých zemědělských majetků — podle citovaného pražského pramene "důsledná protimonopolitická a protioligarchická politika", kterou prý Peruánská republika "získala značnou mezinárodní prestiž a sympatie celé pokrokové světové veřejnosti". Což tohle všechno v Praze, Moskvě, Havaně možná získala, ale na mezinárodním trhu je dnes Peru zadlužena částkou odhadovanou na $3 biliony a hledá úvěry. Těžba mědi přestala vynášet, olej z Amazonské oblasti se nevyplácí a ve vývozu zaostává dokonce i rybářský průmysl. Možní věřitelé poukazují také na to, že nebyli ještě vyplaceni za odebraný majetek... Peruánská vláda musela v srpnu přijmout různá opatření k překonání důsledků ekonomické krize. Promptně se ozvali komunističtí stoupenci "pokroku" a začali křičet o "omezování práv". Peruánská komunistická strana vydala prohlášení, v němž mluví o 'kontrarevolučních silách v zemi" a "ofenzivě zpátečníků". Nenabídla ovšem jiné řešení než "opřít se o organizovanou sílu pracujících a lidových mas". Fráze se ovšem ještě nikdo nikdy nenajedl — i když jsme jimi někdy ze strany různých "státníků" (a Peruánci jistě také) přesyceni.

J. Netík

HLAS NÁRODA

(VOICE OF THE NATION)

Týdeník, věnovaný zájmům amerických Čechů, čs. exilu a potřebám našich drahých doma

BOHU, CÍRKVI, NÁRODU

VYDÁVÁ:

"VELEHRAD", českoamerické kulturní středisko, CZECH-AMERICAN HERITAGE CENTER, INC., 2657-59 S. LAWNDALE AVE., Chicago, Ill. 60623

Telefon: 762-2044

ŘÍDÍ: Dp. VOJTĚCH VÍT, O.S.B. s redakčním kruhem

ROČNÍ PŘEDPLATNÉ: v USA $15.00

Redakce si vyhrazuje právo zaslané články a dopisy zkrátit aniž by tím byl změněn jejich původní obsah. Pokud jsou články podepsané autorem, nemusí se redakce s jejich obsahem ztotožňovat. — Zaslané rukopisy se nevracejí.

Second Class Postage Paid at Chicago, Illinois

November 20, 1976 — Vol. I., No. 47.

HODLÁTE SE STÁT PANEM DOMÁCÍM?
PRODÁVÁTE SVŮJ DŮM ČI LOT?

CHRISTIE'S REAL ESTATE

VÁM SVĚDOMITĚ POSLOUŽÍ.

26th STREET AREA — SOUTHWEST SUBURBAN
SALES — APPRAISALS — MORTGAGE

3617 W. 26th St., Chicago, Ill. 60623 Phone 277-7800

Kristina Moysiyakha — Alexandra Moysiyakha-Lala
Brokers

LETEM SVĚTEM

Bejrut. — Uprostřed minulého týdne syrské tanky a vojeoské jednotky dospěly až k Bejrutu, který postupně obsazují, aby v Libanonu udržovaly příměří. Syrské velitelství dalo jasně najevo, že každý odpor bude nemilosrdně rozdrcen silou. Pouliční boje ustaly, barikády jsou odklizeny. Všem bylo rozkázáno spolupracovat se syrskou armádou, která tvoří hlavní část arabské mírové armády. Civilní obyvatelstvo přivítalo syrské okupační síly s nadšením, protože už má občanské války až po krk. — Mezitím cizí pozorovatelé poukazují na skutečnost, že Libanon je, a to jak se zdá definitivně, rozdělen na dvě části: na křesťansko-pravicovou na severu, a na mohamedánsko-levicovou, k níž patří také palestinští uprchlíci, ve středu a na jihu země. Zatímco v levicové zóně doposud vládnou bída a chaos, pravicová zóna se pozvolna začíná znovu organizovat. Hlavním městem této zóny bude přístav Dshunieh, kam se soustřeďuje obchod, a kde na blízku je stavěno nové letiště, s americkou výpomocí; mezinárodní letiště v Bejrutu bylo za bojů úplně zničeno. V pravicové zóně, která si uchová liberální ekonomický systém, už také existuje poštovní služba, která jde přes Kypr. Tato zóna očekává pro svou rekonstrukci finanční výpomoc ze západu i z arabských olejářských zemí. Čeká se, že levicová zóna dá zčásti přednost řízené ekonomii.

• • •

Washington. — Někteří cizí pozorovatelé se domnívají, že americká hospodářská politika prožije za presidentství Jimmy Cartera hluboké změny. Carter se totiž zavázal demokratickým politikům splnit různé velmi nákladné sociální programy a zároveň stojí pod silným vlivem pracovních unií. V první řadě bude musit hledět splnit své sliby o odstranění nezaměstnanosti; ve Spojených státech je 7.6 milionu nezaměstnaných. Jeho poradci tvrdí, že k dosažení tohoto cíle bude nutno opustit stabilizační hospodářskou politiku, rozhodnutou letos v létě na mezinárodní konferenci v Portoriku, kterou sleduje Fordova vláda. K obstarání nových pracovních míst má být užito 15 bilionů dolarů; tím se dosáhne hospodářského vzrůstu ve výši šesti procent, avšak zároveň se tím zvýší schodek federálního rozpočtu. Kongresu bude znovu předložen návrh zákona Humphrey-Hawkins, podle kterého federální vláda bude jako poslední instance mít za úkol poskytnout práci nezaměstnaným v případě, že v soukromém podnikání nebudou pracovní místa. Kromě toho jsou očekávány ještě tyto změny: 1. Hospodářský rozvoj má být v USA více plánován než dosud a vláda má do ekonomie častěji zasahovat. Budou určovány cíle produkce i cíle v oboru cen. 2. Peněžní a úvěrová politika budou podřízeny hospodářsko-politickým cílům. 3. Budou zpřísněna protitrustová opatření. 4. System sociálního zabezpečení (welfare) a byrokratický aparát ve Washingtoně mají být zreformovány. Bohatí investoři budou musit platit daně stejně jako ostatní občané. Carter je také přívržencem celonárodního zdravotního pojištění, o němž však dosud neví, jak je uzákonit. 5. Demokratická většina Kongresu mu snadno udělí právo zavést kontrolu cen a platů, jíž se však chce aspoň na začátku vyhnout. — Americké hospodářství se totiž tradičně obává příliš vysokého inflačního tlaku a zásahů veřejné moci do mechanismu svobodného podnikání a svobodného trhu. Uskuteční-li se tyto předtuchy pozorovatelů, pak ve Spojených státech dojde k dalekosáhlým změnám v dosavadních hospodářských a sociálních strukturách. Ani umírnění liberální národohospodáři však příliš nedůvěřují tomu, že lze americkou ekonomii "léčit" centralistickými vládními zásahy.

• • •

Washington. — Prof. Milton Friedman, nositel Nobelovy ceny z ekonomie na rok 1976, varoval nově zvoleného presidenta Jimmy Cartera před nebezpečím vysoké inflace, kterou by neodvratně přivodily pokusy o povzbuzení U.S. ekonomie, jež mu navrhují jeho poradci. Radil mu, aby tyto jejich návrhy pustil do větru a raději vyslechl hlas anglického ministerského předsedy Callaghana, varujícího před zvyšováním vládních výdajů. Bude-li se Carter řídit názory svých poradců, budeme tu mít záhy novou hospodářskou recesi a nakonec Ameriku potká osud Velké Británie. Podle Friedmanova přesvědčení je americká ekonomie na správné cestě a mírný hospodářský rozmach se dostaví v příštím roce sám sebou. Pouze je třeba vytknout Ústřední národní bance (Federal Reserve System), že pumpuje příliš mnoho peněz do ekonomického oběhu. Vysoký počet U.S. nezaměstnaných je pouze zdánlivý. Pouze asi tři miliony nezaměstnaných mají opravdové problémy s nalezením práce; zbývající 4.6 milionu lidí je bez práce pouze proto, že raději než by pracovali, využívají velkých výhod velkodušného podpůrného systému (welfare) Spojených států. Navíc v USA pracuje přes milion cizinců ilegálně, jiní nabízenou práci nepřijmou, protože si chtějí vydělat víc a jiní zase nemají potřebnou kvalifikaci. Friedman rovněž varuje před jednostranným snížením daní bez současného snížení vládních výdajů; tím by se totiž pouze zvýšil rozpočtový schodek. — V každém případě posice presidenta Cartera nebude snadná.

• • •

Londýn. — Prof. Friedman před britskou televizí porovnával dnešní hospodářskou situaci Velké Británie se situací v Čile za presidentství Salvadora Allendeho; řekl otevřeně, že britské hospodářství a finance se řítí k úplnému zhrouceni, stejné jako čilské hospodářství došlo na pokraj propasti za doby Allendeho. Tímto srovnáním byla britská veřejnost velmi nemile dotčena; ozvaly se mnohé hlasy, že prý Friedman měl raději mlčet. Friedman také řekl, že socialistické pokusnictví Allendeho zruinovalo čilské národní hospodářství do té míry, že nynějšímu vojenskému režimu Čile nezbývá jiná cesta nápravy než za cenu velké nezaměstnanosti a nízkých mezd.

• • •

Helsinki. — Ačkoli většina pokročilých zemí světa už vyšla z údobí hospodářské recese a poznala mírný hospodářský rozmach, ve Finsku jsou doposud hospodářské poměry neutěšené. Vládní stabilizační politice se sice podařilo poněkud snížit schodek v zahraničním obchodu i inflaci, která v roce 1975 dosahovala 17.8 procenta, avšak hlavní průmyslová odvětví – výroba papíru, zpracování dřeva, kovů a stavba lodí — jsou stále ve vážné krizi. Nové objednávky z domova i ze zahraničí silně klesly a v důsledku restriktivní politiky Národní banky jsou finské průmyslové podniky ve vážných finančních potížích. Je jim i zakázáno vypůjčit si peníze v cizině. Proto průmyslová produktivita vázne, nikdo do ničeho neinvestuje kapitál a hrubý národní důchod zůstává na stejné výši. Nezaměstnanost ve Finsku stále silně stoupá a ceny zboží i služeb zůstávají vysoké. Podle předpovědí odborníků tato hospodářská stagnace potrvá při nejmenším až do poloviny příštího roku.

• • •

Santiago. — Vojenské extrémně pravicové režimy zemí Jižní Ameriky se sbližují i na poli hospodářské spolupráce. Čile se odvrací od Organizace Andských zemí, charakterizované levicovými tendencemi: tyto země by potřebovaly kapitál západních pokročilých zemí k zorganizování své výroby, aby vůbec měly s čím obchodovat, avšak namísto toho volají — pod vlivem levicově nakloněné Venezuely — po osvobození ze západního imperialismu a neokolonialismu. Proto se Čile raději přiklání k Argentině a Brazilii v naději na hospodářskou spolupráci. Rovněž Kolumbie a Bolivie začínají mít k andské skupině nedůvěru. Proto si pozorovatelé začínají klást otázku, zda této organizaci nehrozí rozpad. Doposud Organizace andských zemí se jevila jako jediný vážnější pokus o hospodářskou spolupráci v Latinské Americe.

• • •

Vancouver. — Uprchlík z Ugandy Ali Sanji, bývalý inspektor ugandské tajné policie, prohlásil ve Vancouveru, že Idi Amin dal za dobu své vlády popravit na 300,000 civilistů, 10,000 vojáků a 3,000 policistů, skutečných či podezřívaných odpůrců svého režimu. Při jedné masové popravě si 12,000 lidí muselo lehnout na zem a pak přes ně přejel 50-tunový tank. Sanji, asijského původu, uprchl z Ugandy už před čtyřmi roky a až dosud se bál něco o poměrech v Ugandě vyprávět.

• • •

Madrid. — Malá západoafrická země Rovníková Guinea, bývalá španělská kolonie, ležící při Atlantickém oceáně, má neméně krvelačného diktátora než má Uganda, v osobě presidenta na doživotí Francisco Macias Nguema, který se hlásí k mohamedánství a zároveň vyznává marxistický světový názor. Z původního půl miliónu obyvatel této země bylo na rozkaz Maciase zavražděno na 50,000 lidí a dalších 100,000 jeho odpůrců uprchlo do ciziny. Macias vládne terorem. Hospodářsky se Rovníková Guinea v mnohém vrátila do předkoloniálních dob. Asi 90 procent tamního obyvatelstvo jsou katolíci, avšak kostely byly na vládní rozkaz většinou zavřeny. Cizí misionáři byli už dávno vypovězeni ze země, a domorodí kněží jsou nuceni veřejně se modlit za vyhlazení imperialismu, kolonialismu a křesťanství. Kněží považují právem presidenta Maciase za krvelačného blázna a na oko se mu podřizují, protože nemohou zatím jednat jinak. Ve zbývajících kostelích musí být veřejně vyvěšeny podobizny presidenta Maciase. V zemi jsou sovětští, čínští a kubánští odborníci. Tyto zprávy pocházejí od uprchlíků z Rovnikové Guiney, z nichž jich několik tisíc žije ve Španělsku.

• • •

Rabat. — Jean Bedel Bokassa, president Středoafrické republiky, velký přítel Idi Amina a stejně krvelačný diktátor jako on, byl libyjským diktátorem obrácen z křesťanství na mohamedánství. Proto také změnil své jméno v Salah Eddin, zavedl ve své zemi státní vlajku s hvězdou a půlměsícem a do svého presidentského paláce si nastěhoval harém. Spolu s ním se stalo mohamedány i několik jeho ministrů. Khadafi ostatně při své návštěvě vyzval všechny jeho poddané, aby následovali záhného příkladu svého presidenta a stali se také mohamedány. Krátce předtím se stal mohamedánem Omar Bongo, president Gabunu.

• • •

Mnichov. — V poslední části svého díla "Souostroví Gulag" která právě vyšla německy v Mnichově, ruský spisovatel Alexandr Solženicyn vypráví o vzbouření dělníků kvůli zvýšení cen potravin a snížení mezd, k němuž došlo za Chruščeva v roce 1962 v ukrajinském městě Novočerkasku. Toto vzbouření bylo rozdrceno armádou, vyzbrojenou tanky. Přitom bylo zabito na 70 až 80 osob; zranění byli dopraveni do vojenské nemocnice, avšak potom o nich už nikdo nikdy neslyšel. Rodiny zabitých a zraněných byly poslány na Sibiř. Při soudních procesech pak bylo devět vůdců vzbouření odsouzeno k smrti.

• • •

Salisbury. — Zatím co v Ženevě vázne konference o budoucnosti Rhodesie, rhodeská armáda provedla doposud nejrozsáhlejší ofensivu proti základnám černošských guerilů v pohraničním pásmu Mozambiku. Rhodéští vojáci pronikli s pomocí pancéřů, dělostřelectva, helikoptér a bombardérů až do vzdálenosti 50 mil od hranic a zničili sedm cvičných táborů pro guerily; přitom bylo pobito několik set guerilů. Tímto nečekaným útokem byly mozambickým guerilům zasazeny těžké rány; podle mínění rhodéských vojenských autorit, guerilové v Mozambiku nebudou schopni podniknout až do konce tohoto roku žádné významnější akce proti Rhodésii.

Domácí český chléb, Moravské koláče, rohlíky, housky, dorty, tvarohový a makový závin, jablečný štrúdl a čajové pečivo.

MINARIK'S BAKERY

Finest Czech Pastries and Cookies
We Specialize in Party and Wedding Cakes

5832 West Cermak Road, Cicero, Illinois 60650
OLympic 2-2854

Možno objednat telefonem; laskavá a rychlá obsluha česky i anglicky.

PŘI KOUPI A PRODEJI MAJETKU,
VÁM NEJLÉPE POMŮŽE A PORADÍ
MARUŠKA ŠMELHAUSOVÁ
u FIRMY PAV-HANSON REALTY, INC.
6608 WEST CERMAK ROAD, BERWYN
SPOLEHLIVÁ SLUŽBA A
MNOHOLETÁ ZKUŠENOST
TÉŽ služby PŘEKLADATELSKÉ,
u soudu, doklady, formuláře
(zejména Americké občanství)
VOLEJTE: 795-7100

M. BASILEA:

DOBA, JAKÁ JEŠTĚ NIKDY NEBYLA

(Pokračování z min. čísla.)

Zdá se však, že Antikrist předtím ještě jednou rozvine naplno svou moc, ale potom se zjeví Pán s těmi, které už kdysi vzal k sobě, jako Král všech králů (Zj. 19. 11-16) a zničí dechem svých úst Antikristovy vojе (2. Tes. 2, 8). Pak budou všechny národy konečně podrobeny jeho vládě, a svět nespravedlnosti, nenávisti a vraždění skončí, poněvadž on, Král lásky, viditelně ustaví své království na zemi. Jak by zde nejásala duše, která jej miluje a denně touží po příchodu jeho království a prosí za něj? Ano, tato duše ví, že za zkázou přichází Pán nebe, protože až zkáza vyvrcholí, zjeví se Pán a sesadí definitivně vládu zla s trůnu.

Ten, kdo miluje Ježíše a jásá mu vstříc jako vracejícímu se ženichu, nedělá to jen kvůli sobě. Snoubenecké duše se radují, když myslí na svůj národ, na lidstvo plné nářků a vnitřního utrpení, na miliony mrtvých, na válčení a vraždění spějící k svému vrcholu. Radují se, protože jeho království přichází, konečně přichází a osvobodí zem od vší hrůzy. A jásají se svým ženichem, protože nyní se skončí jeho bolest nad tím, že se lidé stále nechtějí obrátit a navrátit k němu. V okamžiku, kdy přestane mít trpělivost s lidskou drzostí a hříchem, ujme se vlády. Dojde k tomu sice prostřednictvím soudu, avšak v tomto soudu se prosadí milost, milost pro celé lidstvo, milost, na níž Bůh ustaví svou vládu nad národy a nad touto zemí. A na konci učiní nové nebe a novou zemi a naplní je svou slávou.

Takovou velkou radostí z příchodu Krále a Ženicha se budou moci radovat všichni, kdo milují jeho jméno a jeho zjevení. Proto volají v nejtemnější půlnoční hodině zde na zemi plni očekávání: "Přijď, Pane Ježíši, ano, přijď brzy!"

Dnes nás Pán však staví před otázkou: Chceme tak čekat na přicházejícího Pána, jít vstříc jemu — nebo raději zkáze Antikristovy říše? **Jdeme vstříc tomu, co nyní naplňuje naši duši, tomu, co milujeme.** Protože náš čas je poslední, je právě časem rozhodnutí. Dnes už není žádný kompromis, v němž by člověk mohl setrvávat, v němž by mohl žít z "laciné milosti" a pěstovat měšťácky sytě křesťanství. Písmo mluví velmi vážně i o tom, že dokonce mezi věřícími proběhne rozdělení. Ježíš mluví o desíti pannách, které mu vyjdou vstříc — jsou tedy věřící, a přece se Ježíš přizná jen k polovině. Té druhé polovině řekne to hrozné slovo: "Neznám vás." V jejich lampách nebyl olej, olej lásky k ženichovi nehořel v jejich srdcích, a tak je ženich nemůže při svém

(Pokračování na str. 5)

DOBA "BĚHEM ROKU"

Poslední Neděle "Během Roku"

JEŽÍŠE KRISTA KRÁLE

VSTUPNÍ MODLITBA: Všemohoucí, věčný Bože, — tys chtěl všechno obnovit ve svém milovaném Synu, — Králi nebe i země, — Prosíme tě, dej, ať všechno tvorstvo, vysvobozené z otroctví hříchu, — slouží tvé velebnosti — a neustále tě chválí. — Skrze tvého Syna Ježíše Krista, našeho Pána a Boha, který s tebou v jednotě Ducha svatého žije a kraluje po všechny věky věků.

1. ČTENÍ Z KNIHY PROROKA DANIELA
(Dan 7, 13-14)

Díval jsem se v nočním vidění a hle, v nebeských oblacích přicházel někdo jako syn člověka, došel až k starci velikého věku, přivedli jej k němu. Byla mu dána moc, sláva a království, aby mu sloužily všechny národy, kmeny i jazyky, jeho panství je panství věčné, které nepřestane, jeho království nebude konce.

2. ČTENÍ Z KNIHY ZJEVENÍ SVATÉHO APOŠTOLA JANA
(Zj 1, 5-8)

Ježíš Kristus je svědek hodný víry, první mezi vzkříšenými a vládce nad pozemskými králi. Tomu, který nás miluje, obmyl nás od našich hříchů svou krví a udělal z nás královský národ a kněze Boha Otce, tomu buď sláva a vláda na věčné věky. Amen.

Hle, přichází v oblacích! Každý ho uvidí, i ti, kdo ho probodli, a budou pro něj naříkat všichni lidé na zemi. Ano, amen.

Já jsem alfa i omega, praví Pán Bůh, který je, který byl a který přijde, Vševládný.

SLOVA SVATÉHO EVANGELIA PODLE JANA
(Jan 18, 33b-37)

Pilát řekl Ježíšovi: "Ty jsi král židovský?"

Ježíš odpověděl: "Říkáš to sám od sebe, nebo ti to o mně řekli jiní?"

Pilát odpověděl: "Jsem snad žid? Tvůj národ a velekněží mi tě vydali. Čím ses provinil?"

Ježíš řekl: "Moje království není z tohoto světa. Kdyby mé království bylo z tohoto světa, moji služebníci by bojovali, abych nebyl vydán Židům; mé království však není odtud."

Pilát mu řekl: "Jsi tedy přece král?"

Ježíš odpověděl: "Ty sám říkáš, že jsem král. Já jsem se proto narodil, a proto jsem přišel na svět, abych vydal svědectví pravdě. Každý, kdo je z pravdy, slyší můj hlas."

K VÁNOČNÍM SVÁTKŮM DARUJTE DOBROU KNIHU

Z posledních knih, které vydala Křesťanská akademie, vám doporučujeme:

NEDĚLNÍ A SVÁTEČNÍ MISALEK, s čteními na všechny tři liturgické cykly. Cena 6000 lir.

JAN ČEP, *Sestra Uzkost*. Zlomky autobiografického eseje našeho předního katolického spisovatele, od r. 1948 exulanta. Cena 2000 lir.

LUDĚK PACHMAN, *Boha nelze vyhnat*. Od marxismu zpět ke křesťanství. Cena 1600 lir.

KLEMENT BOCHOŘÁK, *Křížová cesta*. Básně v próze, ve stylu staročeských lidových tradic. Cena 1500 lir.

ANTONÍN KRATOCHVÍL, *Básníci ve stínu šibenice*. Antologie z děl českých spisovatelů, politických vězňů stalinské éry. Cena 4500 lir.

Objednávky přijímá: *Křesťanská akademie, I-00183 Roma, Via Concordia 1.*

ČTENÍ Z PÍSMA SVATÉHO

STARÝ ZÁKON

s výkladem a poučením

SE ZŘETELEM NA VĚDECKÁ BÁDÁNÍ DO R. 1940

(Úryvky Písma sv. jsou podle překladu Prof. Dr. Jana Heječla.)

* * *

(Pokračování z Národa a Katolíka)

Proroctví o poměru Ježíše Krista k fariseům.

V dalším proroctví dokazuje Zachariáš, že Bůh jednal nejvýš spravedlivě, když špatné pastýře a s nimi i nehodný a nevděčný lid potrestal a potrestá. Ve vidění Zachariáš dostal od Hospodina rozkaz, aby pásl stádo lidu israelského, jak činívá dobrý a pečlivý pastýř. Bohužel, lid sám vydává se na pospas těm, kteří s ním dobře nemyslí a vedou jej k nevěrnosti vůči Bohu a ku hříchům. Jsou to především pyšní předáci a boháči židovští. Hmotně vysávají a duševně kazí národ.

„Pásl jsem tedy stádo . . . Duše má pojala odpor k nim, však také duši jejich zmrzel jsem se já." — Nejen Zachariáš, ale Bůh, nejvyšší Pastýř, sám za všecku svoji péči došel jen pohrdání a nevděku.

Všecka tato slova vztahují se nejen k poměrům současným. Prorocky, ale přesně a výstižně zobrazují poměry v době příchodu Vykupitelova. Tehdy také pyšní předáci a boháči židovští: fariseové, zákoníci a učitelé lidu budou z lidu týti, místo aby lid vedli k Bohu, budou jej od Boha odvádět. Tak povedou lid k duchovní smrti. Lid opravdu bude „stádem na zabití," jejž kupci-fariseové budou zabíjeti bez milosrdenství a říkati budou o sobě: „Zbohatli jsme z lidu."

Ježíš Kristus jest ovšem hlavní osobou proroctví. On z vůle Otce svého pásl po tři roky stádo národa židovského, pojal odpor k fariseům, svým působením zmrzel se fariseům a svedenému lidu. Ježíš Kristus v různých obměnách varuje farisee i lid: Nebudu vás dále pásti. Svatý Jan vypravuje: „Poslali velekněží a fariseové služebníky, aby Ježíše jali. Ježíš tedy řekl jim: „Ještě krátký čas jsem s vámi, a odejdu k tomu, jenž mě poslal. Budete mě hledati a nenaleznete, a kde jsem já, tam vy nemůžete přijíti." Tu řekli židé: „Kam tento hodlá jíti, že ho nenalezneme? Chce snad jíti v rozptýlení mezi pohany a učiti pohany? Jaká jest to řeč, kterou promluvil: „Budete mě hledati, a nenaleznete, a kde jsem já, tam vy nemůžete přijíti?"

Třicet stříbrných.

„I odvážili mně za mzdu třicet stříbrných." Také tato slova jsou vzata takřka z úst Pána Ježíše, když předvídá a předpovídá Jidášovu zradu.

Svatý Matouš vypravuje, jak velekněží židovští ocenili osobu a činnost Dobrého Pastýře a do jakých rukou vložili smluvenou cenu: „Tehdy jeden ze dvanácti, jménem Jidáš iškariotský, odešed k velekněžím řekl: „Co mi chcete dáti, a já vám ho zradím?" I ustanovili mu dáti třicet stříbrných." Mat. 26., 14., 15. — Za tuto cenu prodávali se otroci. Třicet stříbrných, vložených do rukou apoštola-zrádce, byla cena Vykupitele, plného milosti a pravdy, třicet stříbrných byla mzda, kterou vyplácela nenávist, přijímala zrada a pečetila smrt.

Další osudy třiceti stříbrných.

Prorok také předpovídá, co se stane s oněmi třiceti stříbrnými: „Tu mi Hospodin řekl: „Vrz to hrnčířovi, krásnou mzdu, kterou jsem ceněn od nich!" Vzal jsem tedy třicet stříbrných a vrhl jsem je do domu Hospodinova hrnčířovi." Ve svém prorockém vidění naznačuje Zachariáš svou osobou na rozkaz Boží to, co v budoucnosti měli učinit velekněží a Jidáš.

Svatý Matouš líčí, jak se to stalo. „Tehda Jidáš, jenž Ježíše zradil, vida, že jest odsouzen, jat jsa lítostí, navracel třicet stříbrných velekněžím a starším řka: „Zhřešil jsem zradiv krev spravedlivou." Ale oni řekli: „Co nám do toho? Ty viz." I povrhl stříbrné ve chrámě a vzdálil se. A odešed osidlem se oběsil. Velekněží však vzavše stříbrné pravili: „Není dovoleno vložiti je do pokladny, neboť jest to mzda krve." A poradivše se koupili za ně pole hrnčířovo ku pohřbívání poutníků. Mat. 27., 3.—7. Zvláštní vztah k Vykupiteli má hrnčířovo pole u proroka Jeremiáše. Proto svatý Matouš odvolává se na proroka Jeremiáše: „Tehda se naplnilo, co bylo pověděno od proroka

Jeremiáše: „A vzali třicet stříbrných, mzdu to muže odhadnutého, jehož odhadli synové israelští a dali je za pole hrnčířovo, jak mi ustanovil Pán." Mat. 9., 10. Evangelista uvádí proroctví Jeremiášovo-Zachariášovo volně, to jest spíše podle smyslu.

Pomněnky ze Zachariášových proroctví.

Také evangelista svatý Jan vzpomíná proroctví Zachariášova, aniž by ho jmenoval. Píše: „Jeden z vojínů bodl Ježíše v bok, a hned vyšla krev a voda. A ten, jenž to viděl, vydal svědectví o tom a pravdivé jest svědectví jeho, a on ví, že pravdivé věci mluví, abyste i vy uvěřili. Stalo se to zajisté aby se naplnilo Písmo: Kosti mu nezlomíte. A opět jiné Písmo dí: Budou patřiti na toho, v něhož bodli." Jan 19., 34., 37.

Pán Ježíš sám dovolává se Zachariášových slov, když jde s apoštoly do zahrady Getsemanské: „Vy všichni pohoršíte se nade mnou této noci, neboť psáno jest: „Biti budu pastýře a rozprchnou se ovce stáda." Mat. 26., 31.

Prostředek k oživení víry.

Rys za rysem povstává před námi z předpovědi proroků obraz Vykupitele. I pro nás mají starozákonní proroctví veliký význam. Dokazují nám Božský původ Písma svatého a ovšem také Božství Ježíše Krista. Když pozorně čteme proroctví a srovnáváme s životem Ježíše Krista, děje se v nás něco podobného, jako se stalo učedníkům emauským. Nechtěli uvěřit, že Pán Ježíš vstal z mrtvých. On sám se k nim přidal po cestě, ale oni ho nepoznali. Naříkali si: „My jsme se nadáli, že on to jest, Ježíš Nazaretský, jenž má vykoupit lid israelský. A nyní ke všemu tomu jest dnes třetí den od té doby, co ho ukřižovali . . . ." Tu on pravil k nim: „Ó bláhoví a váhaví srdcem k věření všemu tomu, co mluvili proroci! Zdali nemusil to Kristus trpěti a tak vejíti do slávy své?" A počav od Mojžíše a všech proroků vykládal jim všecka Písma, která byla o něm. Když pak při lámání chleba dal se jim poznati, řekli si vespolek: „Zdali nehořelo v nás srdce naše, když mluvil k nám na cestě a vykládal nám Písma?" Luk. 24.

ESTER PERSKOU KRÁLOVNOU.

Asuereva-Xerxova hostina — Neposlušnost královny Vasti — Král ji zapudil a vydal výnos o neposlušnosti manželek — Královnou místo Vasti stala se Ester — Mardocheus odkryl spiknutí proti králi — Aman chtěl Židy v Persii vyhladit.

Za dnu krále Asuera-Xerxa, který kraloval od Indie až po Etiopii nad sto a dvaceti sedmi krajinami, když seděl na trůnu království svého v Susách, hlavním městě říše své — třetího roku vlády své — dal strojiti u sebe veliké hody všem knížatům a služebníkům svým, vojevůdcům perským, slovutným Medům a vladařům nad krajinami, když byl ukazoval bohatství a slávu království svého a velikost i chloubu moci své dlouhou dobu sto a osmdesáte dní.

Když pak minuly tydny hodů, sezval veškeren lid, cokoli ho bylo v Susách, od největšího do nejmenšího a kázal sedm dní hody strojiti v nádvoří zahrady a háje, který královskou péčí a prací štípen byl.

Se všech stran zavěšeny byly čalouny barvy blankytné, z bavlny a modrého purpuru na lanech kmentových a červeně purpurových, provlečených skrze kroužky ze slonové kosti, a upevněných na sloupech mramorových.

Také pohovky zlaté a stříbrné rezestaveny byly po podlaze, dlážděné smaragdovým a bílým mramorem, roztodivnou pestrou malbou zdobené.

Hosté pili ze zlatých číší a jídla na jiných a jiných nádobách byla nošena. Také víno, jak slušelo na velmožnost královskou, výborné a v hojnosti předkládáno bylo. Aniž byl, kdo by nutil píti nechtějících. Ale bylo, jak byl král zřídil, u každého stolu ustanoviv jednoho ze svých úředníků, by mohl každý bráti si, jak mu líbo.

Také královna Vasti učinila hody ženám v paláci, kde král Asuerus sídlíval.

Sedmého pak dne, když byl král velmi rozjařen, když po přílišném pití byl rozpálen vínem, rozkázal sedmi komorníkům, kteří konali službu před ním, by přivedli Vlasti královnu před krále, vstavíce na hlavu její korunu, aby ukázal všemu lidu i knížatům krásu její. Byla velmi krásná.

Ona však odepřela a k rozkazu královskému, který po komornících byl vzkázal, přijíti se vzepřela.

Proto rozhněvav se král a náramnou prchlivostí rozpálen jsa ptal se mudrců, kteří dle obyčeje královského vždycky při něm byli a s jejichžto radou činil všecky věci, ježto znali ustanovení a staré zvyky — byli pak první a králi nejblíže Charsena, Setar, Admata, Tarsis, Mares, Marsana a Mamuchán, sedm vévod perských a medských, kteří vídali tvář královu a první po něm sedali — kterému rozsudku Vasti královna propadá, ježto podle rozkazu rozkaz krále Asuera, který byl po komornících vzkázal, učiniti nechtěla.

Pokračování

JOSEF V. TOMÁNEK:

A OPĚT POSVÍCENÍ

Thanksgiving Day

Se šumících stromů svadlé listí padá,
žlutí pokrývá dru a splet' kořenů,
vítr babí léto do otavy vkládá,
v lesklých potůčcích zní šepot pramenů.

Sedlák k vlastní půdě láskou připoutaný
skládil Bohem požehnanou úrodu,
novou setbou vlají jeho žírné lány,
stádo tučných krav se pase u brodu.

Selka drhne stoly, podlahy a schody,
sedlák cesty, dvůr a stáje zametá,
vždyť se přibližují posvícenské hody,
mouka na dorty je dobře proseta.

Znovu splnilo se mnohých vroucí přání,
lidé z mrakodrapů, víl i malých chat,
dožili se znovu dne, kdy Díkůvzdání
v různých tónech zaznívá z oken i vrat.

Modlitby se nesou k Pánu Spasiteli,
potom zazní zpěv při hlučné hostině,
krocan, vepřovina, knedlíky a zelí
vzácným hostům chutnat budou při víně.

Český lid, jenž vlast a víru neodhodí,
na dnešní den bude s láskou vzpomínat,
Bože, kéž nám dnes nic z darů neuškodí,
jsou to dary Tvé a rač v nich požehnat.

(New York, listopad 1976)

Trochu tmavý záběr veselého shledání starých přátel — českých kněží, kteří se už po léta neviděli a najednou se sešli u téhož oltáře v sobotu 7. srpna 1976 při českých bohoslužbách u sv. Petra ve Filadelfii u příležitosti 41. mezinárodního euchar. sjezdu. Náš záběr je zachycuje při vstupu do kostela, a ponévadž většinou všichni odbírají a čtou Hlas Národa, nechť se laskavě na obrázku rozpoznají sami

České nedělní bohoslužby

jsou u sv. Prokopa v Chicagu

každou neděli v 10:30 hod. dopol.

DOBA, JAKÁ JEŠTĚ NIKDY NEBYLA

(Pokračování ze str. 4)

příchodu vytrhnout ze zkázy. Zaspaly rozhodující čas přípravy, "dobu, jaká předtím nebyla", v níž dnes žijeme.

Dnes jde o to, aby v našich srdcích planulo vědomí: **Nyní je doba, jaká předtím nikdy nebyla! Kdo dnes žije jako dříve, patří už ted' k těm, kteří budou vystaveni přicházející zkáze** před touto pravdou už nemůžeme utéci. Ježíš nás vyzývá z velké lásky k poslední hodině, ještě jednou volá tak, že to nelze přeslechnout: **Žij dnes tak, jak jsi ještě nikdy nežil!** To znamená: Dej mi dnes svou první lásku, tak, jak jsi to ještě nikdy neučinil! Bojuj dnes o lásku ke svému bližnímu, právě k tomu bližnímu, který ti ztěžuje život, zkus to milovat ho tak, jak jsi to ještě nikdy neudělal! Dej dnes místo modlitbě tak, jak jsi to ještě nikdy neučinil! Vyprost' se dnes z pozemských svazků tak, jak jsi to ještě nikdy neudělal! Bojuj dnes boj víry proti hříchu jako ještě nikdy předtím!

Ježíš stojí před tebou jako tvůj Vykupitel a Spasitel, má ve svých rukou a chce ti dát vše, co ti chybí z této milosti a darů lásky a modlitby. Záleží nyní na jediném: Chceš to přijmout a opustit vše ostatní? Jen do prázdné ruky vkládá Bůh své poklady modlitby a lásky! Kdo přichází a prosí, ten here, a kdo přijímá hojnou milost k zápasu a upřímným prosbám za Boží lid a za celý svět i za jeho spasení. Ježíš je láska a nechce, aby lidé byli ztraceni a propadli záhubě, chce přece, aby byli zachráněni, proto nám hází záchranné lano. Kdo se ho zachytí a připoutá se k němu, bude podle jeho zaslíbení v posledním čase určitě spasen, mnohý i tělesně, a poslouží mnoha lidem k záchraně.

"Paní Marino, tuhle přední vlnu mi prosím Vás, předělejte."

"Miléráda, ale proč? Vždyť Vám tolik sluší!"

"Naše sousedka má teď tentýž účes a manžel ji začíná zdravit . . ."

Gu.4-1118
MARINA'S
BEAUTY SALON
Home of the finest permanent waving
Visit Marina's new salon — formerly at 26th St & Hamlin.
6234 Cermak Rd., Berwyn, Ill.

DOPISY našich čtenářů

CICERO, ILL.:

Milá redakce H.N.!

Článek "Leninův společník vystoupil z komunistické strany Sovět. svazu", otištěný 6. listopadu na první straně, jsem si se zájmem přečetl. Šlo o prof. dr. Arnošta Kolmana, který je teď ve Švédsku. Citovali jste úryvky z jeho dopisu Brežněvovi: "Sovětský svaz je velké vězení národu... Z Československa je ruská kolonie... V SSSR neexistují žádná lidská práva... Není tragické, že 60 let po revoluci zemědělství bývalé obilnice Evropy není schopno opatřit lidu chléb, maso, ryby ani brambory..." Atd.

Taková zjištění uvěřím každému bývalému komunistovi, který byl po druhé válce ve "svazáckém" věku a jako dospívající jinoch se dal nachytat frázemi o cestě "kupředu, zpátky ni krok", o "poručení dešti, větru", "budování" a jak všechny ty propagační ohlupovačky zněly. Nedal bych však nic na slova p. Kolmana. Když byl vyslán v r. 1945 Moskvou do Prahy, bylo mu skoro 53 let (narodil se 6. prosince 1892) a měl za sebou život dobře placeného profesora filozofie v SSSR a důvěrníka sovětských orgánů. Jinak by se byl také do Československa nedostal do té pozice, kterou tam potom měl. Byl totiž "šedou eminencí" ústředního sekretariátu KSČ a poválečné filozofické školy na Karlově univerzitě.

Že SSSR je vězení národů, to mohl poznat již jako dospělý člověk, a jelikož nebyl na hlavu padlý, musel i něco vědět o tom, co Stalin dělal proti ruským mužikům — a zase jen atd., abych byl co nejstručnější. Za tříletého působení v Praze (1945—48) tedy přesně věděl, kam pomáhá svoji starou vlast zavést: totiž do těch sovětských zkáz. — Arnošt Kolman si nerozuměl s Klementem Gottwaldem, na němž Stalinovi tehdy záleželo. Proto musel z Prahy. Byl-li opravdu vězněn — u komunistů jsou takové možnosti — nevím. Jisté však je, že v 50. letech byl v SSSR opět ve vedoucích pozicích, mimo jiné jako jeden z otců sovětské kybernetiky. V roce 1959 se vrátil do Prahy a stal se ředitelem Filozofického ústavu Čs. akademie věd, jímž zůstal do odchodu do penze někdy v roce 1963. K 70. narozeninám v prosinci 1962 abych doplnil biografické poznámky — dostal od tehdejšího prezidenta A. Novotného "Řád práce". Plně si ho zasloužil. Udělal pro komunismus víc než kdo jiný.

Jako každý z nás vítám, že je zas o jednoho komunistu méně. Když se však už rozhodne psát dopisy na různé adresy — ať je píše inteligentněji! Prof. Kolman to jistě dovede a mohl by pomoci ukázat na slabá místa bolševické filozofie ku prospěchu demokratického světa. To neudělal.

Jaromír Netík

BURLINGTON, Ont., Kanada:

Ctěná redakce H.N.

Zasílám vám předplatné na rok 1977, zbytek na přilepšenou. Rok je za námi a je vidět, že Hlasu Národa se činí. Nezanikl, jak někteří předpovídali. Kdysi v létě řekl náš kněz J. Šach, že Hlas Národa má dobré vůdce, zvláště důstojného Otce Vojtěcha a ty, kdo pracují s ním, že dovedou "zabrat" a dřít. Proto přeji redakci hodně zdaru v druhém roce a hodně nových odběratelů. Vám v redakci i všem čtenářům už přeji milostí plné vánoce a požehnaný nový rok 1977. Abychom svátky Páně ve zdraví prožili, a těm, kteří trpí rozličnými nemocemi by ulevil náš Spasitel novozrozený Ježíš Kristus.

S krajanským pozdravem

Frant. Hartman

* * *

Milý pane Hartmane,

děkujeme Vám za Vaše povzbudivá slova, důvěru a tak včasné zaslání předplatného. Kdyby to tak udělali všichni čtenáři, pracovalo by se nám lehčeji. Máme dokonce ještě dlouhou řadu těch čtenářů, kteří nám dosud nezaplatili za ten první rok. Není to vždy jejich vina. Mnozí se domnívají, že měli předplacen N. či K., a tak že H.N. platit nemusí, ačkoliv jsme o všem podrobně psali. Proto také ještě "vyhráno" nemáme, v životě se stává z naší lidské lhostejnosti a nezájmu všelicos, čeho potom marně litujeme, ale s Boží pomocí držme a sháníme... Vzpomeňte si na nás v modlitbě.

Upřímně Vás pozdravuji.

Fr. Vojtěch

ENDICOTT, N.Y.:

Ctěná redakce,

srdečný pozdrav vám všem, kteří tuto velmi potřebnou práci tak obětavě konáte. Bůh nebeský nechť vám stonásobně odplatí. Odebírala jsem Katolík moc roků, ale tento časopis Hlas Národa se mi zdá být ještě lepší. Ráda bych vám poslala na tisk do vašich těžkých začátku, ale nemám. Posílám ale 15 dolarů na předplatné a dolar na tisk. Nezapomenu však být vám vděčná za tu nezaplatitelnou práci vaši. Jakmile se vánoce odbydou, chci poslat něco z vděčnosti za práci, kterou pro nás děláte. Za vaši velkou lásku k nám starým, kteří ještě jsme tu. Jak ztracení bychom se cítili nebýt našich katolických novin, duchovní jejich posily a srozumitelných zpráv o všem ze světa a našich věřících lidech v jiných zemích. Se srdečným pozdravem pomáhej vám Pán Bůh, zdraví vás všechny čtenáře a redakci

Frances Franta

* *

Drahá paní Františko,

Pán Bůh zaplať za Vaše vzácné pochopení a předplatné. Je to ještě všechno u nás v záběhu, nemůžeme si najmout další sílu, ale modlete se za nás. Ono to půjde.

Redakce

WINNIPEG, Man., Kanada:

Vážená redakce!

Zasílám vám předplatné $20, zbytek je na tisk. Na H.N. jsem si zvykla, že těžko mi je bez něho; málokdy se trefí, že přijde pravidelně, obyčejně za 14 dní, už se trefilo, že přišel za tři týdny; kdesi to nechají ležet na poště, dosud se ale ani jedno číslo neztratilo, Bohu dík. Tomu tak už je kolikátý rok, náprava nikde; když jsme byli na farmě, Katolík jsme dostali na třetí den, to chodil 2krát týdně. Tehdy jsme jej pár rodinám předplatili, teď už to nejde. Přišlo stáří, moc jich pomřelo, já sama čtu už naše katol. noviny z Chicaga 11. rok.

Vyprošuji vám mnoho zdaru a úspěchu ve vaší práci a jsem Vaše věrná čtenářka

Aloisie Hustý

* *

Vážená paní Aloisie,

s tou poštovní dodávkou máme problémy všude. V Chicagu, v našem sousedství přijde také někdy v úterý, ačkoliv je na poště ve čtvrtek odpoledne. V Ciceru a Berwynu jej mají v pátek. Z Chathamu, Ont. nám telefonovali, že jej nedostali dvakrát až třikrát za sebou. Urgovali jsme na naší hlavní poště, řekli nám, že vše hned vyslali, že je to tedy někde "cestou". My však víme, že naši zdejší noví listonoši umí špatně číst. Naši poštu posílají pravidelně jinam, cizí nosí k nám. A co víc, když ji vrátíme na poštu, přinesou nám tu cizí poštu druhý den znovu!!! A tož, aby se člověk nemusil zlobit, musí se tomu kysele zasmát. Mějte s námi tedy trpělivost. Není to vždy naší vinou, že noviny nepřijdou včas.

Jinak Vám blahopřejeme, jak pěkně česky a čitelně píšete, a napište nám něco ze svých vzpomínek.

Všechny krajany kolem Vás pozdravuje

Redakce

CICERO, ILLINOIS:

Ctěná redakce, milí čtenáři,

zrovna venku prší, psa by nevyhnal, a tak bych Vám rád něco napsal o sovětském kapitalismu a o tom životě v socialistickém ráji. A třeba taky i o tom, co by Vás čekalo, kdyby třeba Guss Hall se stal komunistickým presidentem U. S. A.

Představitelé komunistického náboženství často vytrubují do celého světa, že v Sovětském svazu neexistuje zločinnost a černý obchod.

Podle zpráv novinářů a reportérů ze západních zemí — **sovětská vláda není ničím jiným než stoprocentní Mafií!**

Ještě donedávna její podzemní práce začínala na letišti Vnukovo v Moskvě. Mnozí z policistů, konajících službu na letišti, byli dnes a denně uplácení. Hlásit podobnou věc "nahoru" by znamenalo zatýkání ve velkém — popřípadě uzavření celého letiště.

Celá šmelina se nyní přestěhovala z letiště do hotelů a veřejných parků. V letech šedesátých zmíněný obchod byl zlatým dolem. Jeden z vedoucích sovětské Mafie — nyní žije na půdě Spojených států — v New Yorku — vzpomíná na doby, kdy zlodějové, podvodníci a bývalí trestanci s ním pracovali rukou společnou v sovětském podzemí. . . . Yuri Brokhin byl jedním z těch, kdož pomáhali mnohým jiným v těch různých provincích v Sovětském svazu v řetězovém obchodu na černo. Podle odhadu příslušných úřadů — komunistická strana Sovětů a vládní byrokracie se předhánějí v kradení, které činí ročně přes 20 bilionů dolarů!

Normální dělník Ivan vydělává měsíčně kolem 100 rublu — tj. přibližně 143 dolarů. Prodej zbraní není dovolen v Sovětském svazu — **a tak Ivan krade zbraně v továrně, kde jsou vyráběny, aby mohl oloupit spoluobčany — soudruhy!**

To není vše. Miliony dělníků kradou částky pro TV, psací stroje — v tom prý jsou mistry — a pak zase "pod rukou" prodávají na černém trhu.

Podobná zločinnost se prý pokládá celkem za "neškodnou věc".

Předpokládá se, že brzy zmizí zbytky kapitalistické mentality v komunistickém ráji. Jinak — aby se neřeklo — semhle tamhle vláda veřejně pranýřuje tyto zločiny jako "vřed a rakovinu" v "zdravém" těle komunistického systému. . . .

Zmíněný Yuri Brokhin byl původně důlním inženýrem v sovětských dolech.

Natočil film o nebezpečí při práci v dolech. Tato skutečnost otevřela oči milionům *sovětských horníků, kteří* často pracovali za velmi primitivních a nebezpečných podmínek. Byl později prohlášen úředními kruhy za nespolehlivého. V roce 1972 emigroval do Spojených států na židovskou kvótu.

Napsal knihu "Hustling on Gorky street", jejímž hlavním hrdinou je legendární trpaslík Jan (šilhavý) Rokotov, genius, který si nahromadil na 20 milionu dolarů podvodnými peněžními manipulacemi. Později byl odstraněn — protože jeho případ prý už "volal do nebes!"

Zástupci vlády ze Záp. Německa řekli mocným představitelům Kremlu: "Je škoda, že jste odstranili Rokotova. Tento muž mohl — ve funkci ministra financí — učinit ze Sovětského svazu zem hospodářských zázraků. . . .!"

Myšlenka "zásadního komunismu a marxismu" šla tak daleko, že veliké tiskárny na území Sovětského svazu začaly tisknout falešné americké dolarové bankovky. Brzy na to, sovětské prostitutky — tentokráte hlavně politické —

OTTO PEJSA,
proprietor

Zavítáte-li do Chicaga, do bývalé "České Kalifornie", a zmocní-li se Vás touha uvidět ještě jednou, jak tomu bývalo za starých časů, zajděte si na oběd či večeři do

NEW
LITTLE BOHEMIA

OTTO'S RESTAURANT and COCKTAIL LOUNGE

American & Continental Cuisine

2700 S. CHRISTIANA AVE.
CHICAGO, ILLINOIS 60623
Phones: 277-0872; 762-9537

Zavřeno v pondělí

Phone: 484-9798

PRAGUE SAUSAGE & DELICATESSEN

Home Made Sausages & Frozen Foods
Hickory Smoked Meats — Fresh Poultry

6312 W. Cermak Road BERWYN, Ill. 60402

Čerstvé domácí uzeniny; importované lahůdky.
Rádi Vás obslouží a na Vaši návštěvu se těší
Jan (John) a Jaroslava FOLTÝN

(pozn. pisatele), stojící na rozích ulic, prodávaly čerstvě vyrobené dolárky s Lincolnem.

Celý obchod se stal tak populární a otevřený, že vláda Sovětů si řekla: "Všeho moc škodí" a dala zatknout několik předáků Unií, spoluodpovědných za milionové šmelinové obchody. Dnes desetitisíce následníků Jana Rokotova zaplňují sovětské hotely a veřejná místa, hlavně v Moskvě, a pod ochranou velké rudé hvězdy — provádějí milionové obchody ve jménu lidu, pro lid a vítězství světového proletariátu.

Představitelé lidu v Kremlu jen kroutí hlavou. Až přijde čas, pro výstrahu někoho zase pošlou na Sibiř, aby lid byl spokojen a přesvědčen o spravedlnosti a dodržování zákonů na území sovětského ráje.

Je už na čase, aby někteří lidé v této zemi se přestali smát a dělat si vtipy na ty různé "Bohemians", kteří "ukládají" peníze do matrací místo do banky. **Měli by začít — pro změnu — mluvit o Rusácích, kamarádech a tovaryších, kteří věří v dolary (i když falešné) a jsou šťastni, že je mohou nacpat do matrací namísto rublů...** To všechno jsem si nevymyslil — takto bylo o celé věci psáno nedávno v *chicagské Tribuně*.

Dlouhých 57 roků komunistického "brainwashing" zanechalo v občanech Sovětského svazu jedno velké přání: "Jak se stát kapitalistou?!"

Nad tím vším by se měli zamyslit hlavně naši občané, kteří tak často po návratu z návštěvy v komunist. zemích — nám tady vykládají, jaký je tam pořádek, jak je tam vše zadarmo, jak nádherně si tam žijí na příklad staří lidé atd.

Neříkám, že tady v Americe je hotový ráj na zemi. Nikoliv. Máme tu hodně lumpů nejen v politice, ale i mezi obyčejným lidem. Máme tu hodně ošklivých případů nelidského zacházení se starými lidmi, nezájmu, korupce a podobných neřestí, ale zase a znovu —**je na nás všech, ano všech, abychom tomu zabránili. Jak?** Nepomůže proklínání Ameriky, politikářů a celého systému tím, že tak činíme v kanceláři Čs. světa a Zahraničního ústavu v pražské Karmelitské ulici, nebo v Ciceru na ulici, u piva, na schůzích a podobně. Nebuďme líní. Stačí 5 minut — sednout si a napsat zástupcům v kongresu, senátorům a jiným veřejným činitelům. Neříkejte, že to nepomůže. Tak rádi říkáme: "Hlas lidu, hlas Boží".

Nebude to hlas Boží, jestliže pro vlastní pohodlí se na všechno vykašleme a čekáme vždy jen na volby, kdy nejdeme ani hlasovat a proklejeme zástupce amerického lidu u vepřového s knedlíkem, zelím a ovšem — s plzeňským anebo u hamburgru a kafíčka.

Je-li skutečně pravdou to, o čem někteří naši návštěvníci ČSSR vykládají jako o socialistickém ráji v přirovnání k U.S.A., proč neříkají, že na příklad tam staří lidé nemají normálně možnost vlastnit domky jako jejich známí zde v Americe, kteří v mnoha případech jsou majiteli několikaposchod'ových domů, mají nájemníky a žijí z nájmů?

Jak je možné, že si ti jejich příbuzní v ČSSR nemohou dovolit výlety do Ameriky a utratit peníze, jak to činí sami při návštěvě ČSSR? Chce mně někdo říci, že ten dědeček a babička by se nechtěli podívat na dceru a syna, vnučky a vnuky?

V podobném případě je jen jedna jediná možnost. Zaplatit těm drahým rodičům cestu v dolarech, v U.S.A. se o ně postarat, aby těch pár dovolených devíz mohli přivézt zpět. Těch, kteří si mohou dovolit zaplatit cestu v korunách, je opravdu mizivé procento a po "Helsinkách" se nám zdají režimní zákazy návštěv některým lidem z ČSSR nejjasnějším důkazem věrolomnosti dnešního čs. režimu.

Nemám právo, tady v Americe říkat někomu, co má a nemá dělat. Nejde mně však do hlavy jedno. Vlastníci domů v Americe nadávají na ta různá zvýšení daní z majetku, domů a podobné. Na tom není v inflační době nic nového a divného. Kdo rád platí daně? Na druhé straně zmínění občané klidně a pravidelně jedou do "staré vlasti" do lázní, aby ukázali, jak se jim v Americe dobře daří. Podobné cesty stojí stovky dolarů. Chtějí vidět příbuzné, nedivíme se jim. Současně však odevzdávají dolárky komunistické vládě, která jich výdatně používá z rozkazu Moskvy na financování černošských levicových revolucionářů v USA a na podporu propagandy komunistické strany Ameriky, která, kdyby se zde jednou dostala k moci, nezavedla by žádný čtyřdenní týden, ale povinné pracovní brigády. Starým lidem by vyměřila velikost bytu, předepsala by jim nové daně za přebytečné pokoje a znárodnila ty obytné domy, z nichž dostávali "bez práce" nájemné. A aby se nemohlo nadávat na inflaci, na to by stačily dvě měnové reformy, při nichž by každý přišel o své pracně či lehce nabyté úspory. Chtěli-li by pak jeti opět do československých lázní, museli by se doprošovat o výjezdní doložku a devizní příslib. Žádat své příbuzné v ČSSR, aby je pozvali, jako to nyní děláme my svým příbuzným z ČSSR. Protože by si to však občané komunistického ČSSR nemohli dovolit, aby za takových podmínek pozvali své americké příbuzné do ČSSR, a američtí známí v komunistické Americe by si zase nemohli dovolit zájezd do ČSSR, musili by se spokojit s domácí vanou a zůstat pěkně v Chicagu či v Cedar Rapidsích. Netřeba dodávat, že ve všech znárodněných domech by bydlili téměř zdarma černošti komunističtí pohlaváři, a kdyby jim bývalý majitel těch domů chtěl připomenout, aby ten majetek trochu šetřili, byl by prohlášen za nepřítele lidu, jeho děti by nemohli studovat a putoval by za mříže jako třídní nepřítel.

To jen tak na přemýšlení! Všechny čtenáře zdraví

Jožka Svačina.

SAN ANTONIO, FLORIDA:

P.B.J.K.

Vážená redakce, milí čtenáři!

Donucen okolnostmi, poslední dobou jsem psal jen samé smutné události. Dnes, milí čtenáři, vám budu raději vyprávět veselou příhodu, která se udála na tom rodném Moravském Slovácku.

Když stařeček Chadimů dostal zprávu z nemocnice, že si může odvésti svou stařenku domů, že jí lékaři její bolavou nohu operačně uzdravili, tu si vesele zavýsknul: "no vida, vida, tak ta moje stařenka zase bude cupitat kolem svého stařečka". Hned se zvednul a odešel z vejmínku do statku k synu hospodáři, aby mu oznámil, že si mají přijeti do nemocnice pro stařenku. No vidíš, synáčku, dá-li Pán Bůh, tak si jí přivezeme, chudáčka domů. Však tam zkusila bolestí, nožem jí řezali tu nohu. Stařeček vyšel ze statku, nacpal si dýmčičku a na oslavení stařenčina uzdravení se rozběhnul k šenkovně na skleničku té pravé moravské slivovice. Když přišel domů trochu rozveselený, hospodář mu povídá: "Tatínku, vy víte, že jsou žně v plném proudu, že musím dohlížeti na chasu, tak zítra po poledni si pro mamínku pojedete. Vezmete si bryčku a jednoho koně a můj synek, váš vnuk Jožka vás do města zaveze. Je sice ještě školák, ale s koňmi umí jezdit, vždyť jste ho to sám učil. Budu rád, až bude zase maminka doma, však se vám na tom vašem vejmínku po ní tolik stýskalo".

Druhý den již brzo ráno, stařeček pomalu připravoval bryčku, nastlal do ní slámu, přes slámu položil deku a na ní položil peřinu, aby prý se stařence dobře leželo. Po obědě povídá: "Tak, Jožko, zapřáhni koníka a pojedem". Koník byl za chvilku zapřažen, stařeček si sednul vedle Jožky na kozlík a vyjeli ze vrat. "Jožko", povídá stařeček, "zastav u hospody, já si dám jednu 'štamprdli' slivovice". Jožka zastavil, stařeček vešel do šenkovny a tam několika přítomným počal vyprávěti, že si jede do nemocnice pro stařenku. Při tom povídání však se zapomenul a z jedné 'štamprdle' jich bylo více. Vyšel ven, kde Jožka netrpělivě čekal a povídá: "Jožko, já si lehnu vzadu a ty jeď, však znáš cestu do nemocnice, za hodinu jsme tam". Jak potom jeli přes vesnici a lidé viděli ležeti stařečka pod peřinou, tak ho všichni litovali. "Podívejte se, sám má ženu ve špitále a teď ho tam vezou také, co se mu asi stalo?"

Cesta jim ubývala a než se nadáli, zahrčela kola bryčky na městském dláždění a Jožka zamířil k nemocnici. Když tam zastavili, stařeček se neměl ke vstávání, spal jako dřevo. To ta slivovice jej tak uspala. Jožka se jej marně snažil vzbudit. Tu již vyběhnul portýr nemocnice a ptá se Jožky, co je tomu nemocnému. Jožka, nesmělý vesnický chlapec, jen kroutil ustrašeně hlavou. Tu portýr se rozběhnul zpátky a za chvíli již přicházeli nemocniční zaměstnanci s nosítky. Vzali stařečka, naložili ho na nosítka a odnášeli do nemocnice. Chudák Jožka počal věřiti, že stařeček je opravdu nemocen. Stařečka přinesli na světnici, svlékli jej ze šatů a položili na lůžko, aby jej lékař prohlédnul. Ale stařeček spal vesele dále, příčinou byla částečně slivovička a také to, že po dobu stařenčina pobytu v nemocnici špatně spal. Konečně přišel lékař, podíval se na stařečka, změřil mu tep srdce a ošetřovatelka řekla lékaři, že mu již změřila teplotu, a že je normální. Lékař nařídil, aby stařečka převlékli do nemocničního prádla, ale napřed, aby jej trochu omyli. Když ošetřovatelka stařečka omývala, najednou otevřel oči a udiveně se rozhlíží kde je. Ošetřovatelka se rozběhla pro lékaře, stařeček sedí celý vyjevený na posteli a lékař se ho ptá: "Co vás bolí, dědo?" "Pro rány Spasitelovy" — spráskl stařeček rukama nad hlavou, vždyť já jsem si sem přijel pro stařenku". Ošetřovatelka a lékař otevřeli ústa údivem a lékař povídá: "Tak proč jste to stařečku, neřekl hned?" "Jó, ta slivovička, ta mě uspala, pane doktore, ale jak jsem se dostal sem?" Všichni se smáli, až se za břicha popadali, že se stařeček přišel vyspat do nemocnice z opičky. "Tak se oblečte", povídá lékař, umytý jste a zdravý taky. Nechal přivésti stařenku, která sice ještě trochu pokulhávala, ale jinak se stařečkovi zdálo, že trochu ztloustla. Za veselého smíchu nemocničního personálu a lékařů, kteří se seběhli, naložili stařenku do bryčky. Stařeček se omlouval a děkoval lékařům, zapálil si cigárko, jež mu jeden lékař daroval, a sednul si vedle stařenky do bryčky. Jožka vyvaloval oči, neboť ještě nevěděl, že stařečka v nemocnici umyli a vyčistili. Bryčka se rozhrčela a lékaři s vrátným a ošetřovatelkami se stále ještě smáli a hleděli za odjíždějící bryčkou, v níž se k sobě tulily dvě šedivé hlavy stařenky a stařečka. Koník si pyšně vykračoval, jako by věděl, že si veze domů ty dva staré dobráčky. Vždyť stařeček ani stařenka nikdy nezapomněli starého koníka podarovati kostkou cukru nebo kouskem zeleniny.

Co pak bylo smíchu, jásotu a vtípků, když se celá vesnice dozvěděla, jak stařečka v té nemocnici umyli a ošetřovali, to si dovedete představit. Jen syn hospodář se trochu mračil, ale nic stařečkovi nevytýkal; věděl dobře, že je svým rodičům povinnen vděčností a úctou, neboť dřeli celý život do úmoru, aby mu předali statek bez dluhů a v nejlepším pořádku. Ostatně jak stařenka, tak stařeček měli zlatá srdce! Když v sobotu přišel stařeček do hospody zase jen na jednu 'štamprdli' slivovice, všichni se smáli a každý jej častoval. Stařeček se ke všemu přiznal, nic nezapíral, a jen chválil *lékaře a personál nemocnice, jak k němu byli všichni hodní.*

Stařeček a stařenka jsou již dávno na pravdě Boží, ale o této příhodě si lidé ve vesnici vypravují podnes.

Vážená redakce, milí čtenáři, končím moje povídání, prosím o modlitby za staré a nemocné, za mou manželku Terezičku a trochu i za nás! Pán Bůh zaplať všem dobrodincům, kteří posílají krásná přání k uzdravení a také hmotnou pomoc. Všechny vás pozdravuji. Bůh vám všem žehnej.

Karel Pekárek

PAUL'S BODY SHOP
5234 West Cermak Road
Cicero, Illinois 60650
Volejte 656-4477
Ptejte se na
p. PAVLA SVAČINU

JÁRA KOHOUT
jako v loni jezdí po Evropě a obveseluje krajany v patnácti městech. Při tom propaguje knihu svých hereckých vzpomínek a humorné hovory, které právě nahrála společnost EDAS na dvou kasetách. Jsou to:
Silvestr s Járou Kohoutem
a
Povídání pro zasmání
Možno objednati přímo u
Járy Kohouta,
chcete-li o vánocích či o Silvestru rozesmát i toho nejzachmuřenějšího přítele
25-40 87th Street
Jackson Heights, N.Y.
New York 11369
Telefon: (212) NE 9-0706

Až půjdete na nákup do obchodního domu Wieboldt's na Harlem Ave. a Lake Str. na rozhraní severozápadních předměstí Oak Park a River Forest — a v blízkém "skoroevropském" prostředí zatoužíte po pravém českém obědě, nebo večeři —
nezapomeňte navštívit naši známou restauraci
Bohemian CROWN Restaurant
7249 W. Lake Str., River Forest, Ill.
Volné parkoviště vzadu za restaurací. — V pondělí zavřeno.
Tel.: 369-8140 Na Vaši návštěvu se těší:
Josef Krákora, majitel

PO EUCHARISTICKÉM KONGRESU

Dr. Ludvík Němec:

Není sporu o tom, že 41. mezinárodní Eucharistický kongres, konaný ve dnech 1.—8. srpna 1976 ve Philadelphii, byl mohutnou a historickou událostí. Skutečnost, že také česká účast na tomto kongresu se plně vydařila, je nám svědectvím, že naši američtí katolíci jsou velmi živou složkou křesťanského celku. Z tohoto zřetele bylo nutno uvažovati o tom, aby tyto historické události byly zachovány pro naše budoucí generace v Americe i ve staré vlasti a jako svědectví katolické církvi v USA ve formě písemných a památkových dokladů.

Za tímto účelem se sešel administrativní výbor výkonného českého Komitétu dne 26. září 1976 v Chestnut Hill koleji za předsednictví dp. Ludvíka Němce, dp. Aloise Vyorala z New Yorku a p. Josefa Sukaného, pečlivého pokladníka Komitétu, aby pojednal o tomto problému. Na tomto zasedání došlo k následujícím usnesením:

I. Český **národní výbor** pro naši účast na kongresu vyjádří svou vděčnost za práci a pomoc význačným spolupracovníkům tím, že pořídí tak zvaná alba, a rozešle je opravdovým zájemcům. Bylo rozhodnuto, že: a) **representativní album** bude pořízeno pro jeho Eminenci, Jana Kardinála Krola, arcibiskupa ve Philadelfii a předsedu Výboru Euchar. kongresu. Toto album bude mu odevzdáno někdy v polovici října 1976 českou delegací, složenou z dp. A. Vyorala, p. Josefa Sukaného, pokladníka, Sestry Grace Catherine Herron, sekretářky a dr. Antonína Neumanna, člena výboru. Další representační alba byla poslána s patřičným listem od předsedy českého euchar. výboru, dp. L. Němce, jeho Excelenci, nejdůstojnějšímu panu Janu L. Mořkovskému, jako patronu naší české účasti; dále vldp. papežskému prelátu Msgr. Petrovi Lekavému z Cavalier, North Dakota, za jeho velkou spolupráci, a dp. Aloisi Vyoralovi, S.D.B. z New Yorku za jeho velké zásluhy o liturgický misálek, zorganisování krojované skupiny do průvodu národů a spolu s chicagskou skupinou na sobotní mši sv.

Mimoto bylo rozhodnuto, že: b) tak zv. **památkové album** bude rozesláno jiným zaslouženým spolupracovníkům a to: panu Amosu Pavlíkovi, předsedovi Katolické české jednoty v Texasu, za finanční pomoc českých katolíků v Texasu; Mrs. Mildred R. Janda, předsedkyni Národního svazu českých katolíků v Chicagu; Jeho Milosti, nejdp. opatu Tomáši Havlikovi, O.S.B., opatu svatoprokopského opatství v Lisle, Illinois; Sestře Grace Catherine Herron, E.S.J., sekretářce Komitétu ve Philadelfii; nejdůstojnějšímu panu papežskému prelátu Msgr. Františku Plannerovi, rektoru papežské Koleje Nepomucenum v Římě; p. dr. Stanley Walcek z Washingtonu; p. Josefu Sukanému, pokladníku českého výboru ve Philadelfii za jeho pečlivou starost o naši pokladnu; dp. Jaroslavu Popelkovi, S.J., řediteli české mise v Los Angeles; mistru Jiřímu Zavřelovi za jeho pomoc v umělecké výpravě naší výstavy v Civic Center a milé slečně Aleně Pokorné, za její umělecké vypracování šesti obrazů našich národních světců. Vcelku bylo rozesláno 10 těchto památkových alb se zvláštním děkovným dopisem od předsedy dp. L. Němce.

Fotografie pro všechna alba připravil pan John J. Sukop, oficiální fotograf pro českou účast. Dp. Alois Vyoral připravil tak zvaná památková alba.

Výlohy za tato alba ve výši 1.200 dolarů zaplatil Český národní výbor, který aspoň tímto způsobem chce vyslovit vděčnost příznivcům, kteří se v míře nejvyšší zasloužili o zdar kongresu. Ostatní si mohou alba s fotografiemi objednati **přímo** u Mr. J. Sukop, photographer, 34-16 93rd Street, Jackson Heights, N.Y. 11372 (tel. 212-458-7611) za normální ceny.

II. Všechny fotografie — v počtu asi přes 400 — tvoří tak zvaný **obrázkový archiv české účasti na 41. mezinárodním Eucharistickém kongresu.** Celý archiv s korespondencí, obrázky a dokumenty bude jednou uložen buď v Czech (Slavic) Center at **Illinois Benedictine College** v knihovně, anebo v **Catholic Historical Society's archivu** ve Philadelfii, takže materiál bude přístupný historikům. V přítomné době jsou majetkem dp. L. Němce, předsedy výboru.

III. Dále bylo uvažováno a rozhodnuto, že se vydá **Almanach**, nebo **Památník**, jako historický doklad o české účasti na kongresu. Pokladník Josef Sukaný oblásil, že zbývá v pokladně kolem $1.500 jako základ pro tento Almanach. Dp. Němec byl navržen jako editor a pan Oldřich Holubář z New Yorku byl požádán, aby se ujal umělecké úpravy Almanachu. Pan Holubář, známý grafik, nabídl své služby zdarma, jen materiál musí být zaplacen. Pan Holubář se spojil s několika grafickými závody, kde by Almanach mohl být vytištěn. Bylo rozhodnuto, že náklad bude omezen jen na **jeden tisíc výtisků**, a že Almanach by mohl vyjíti okolo vánoc 1976. Pan Holubář poslal dva návrhy: a) Almanach s 95 stranami by stál okolo 2.000 dolarů, b) Almanach o 120 stranách by stál 3.000 dolarů. Jeho návrhy byly přijaty, poněvadž ve srovnání s jinými byly levnější.

Český národní eucharistický komitét má jen 1.500 dolarů k uhrazení výloh, které jsou spojeny s vydáním Almanachu; a proto se musí obrátit znovu na dobrodince o velkodušné příspěvky. Jelikož máme v úmyslu posílati Almanach gratis všem zájemcům, členům výboru a všem českým farám v USA a Kanadě a všem českým organisacím, doufáme — že dobrovolné dary, kterých bude použito výhradně k vydání památkového Almanachu, se podaří k tomuto účelu sehnat. Už je nyní o vydání Almanachu živý zájem, zvláště v Texasu, odkud nám už psal pan Pavlík. Také odjinud nám psali v tom smyslu. Věříme, že český a moravský lid v Americe nás nezklame! My se zavazujeme zase vydati pěkně umělecky vybavený Almanach tak, aby každý mohl býti uspokojen, a aby tento byl důstojnou reprezentací nás všech.

Jak je plánováno, obsah v Almanachu by se skládal asi z 50 stran textu a 20 stran fotografií. Budou požádáni někteří přispívatelé, aby krátce pojednali o všech detailech a významu Eucharistického kongresu. Almanach bude z velké části anglický a z části český. Almanach bude expedován odtud a zájemci se mohou již nyní přihlásiti.

IV. Konečně bylo debatováno o přípravách na **kanonizaci Blahoslaveného Jana Nepomuka Neumanna, který** bude prohlášen za svatého asi někdy na jaře 1977. Je nutné, aby američtí Češi vypravili velkou delegaci do Říma. Bylo navrženo, aby celá akce byla centrálně vedena a organizována. Jak už bylo dříve sděleno, zvláštní úřad pro tuto kanonizaci byl už zřízen na arcidiecézi ve Philadelfii, (222 N. 17th Street, Philadelphia, Pa. 19103) — odkud snad centrálně budou připraveny "charter flights" z Chicaga, Los Angeles, Filadelfie, Pittsburghu, New Yorku a odjinud. Snad by bylo dobré, aby veškerá česká účast byla koordinována zde ve Filadelfii. Ve Washingtoně, D.C. se o věc živě zajímá redemptorista Very Reverend Francis Novák, C.SS.R., Executive director of N.C.B.C. Všude tam, kde dnes existují živá naše misijní střediska, nebo kde mají naše staré zasloužilé krajanské katolické organizace ještě alespoň trochu životnosti a opravdového zájmu o utlačovanou a nesvobodnou církev v naší staré vlasti, by se snad mohli naši důstojní páni předběžně informovat mezi věřícími, kolik zájemců na tuto kanonizaci a zájezd do Říma by se našlo.

Podrobnější zprávy, ceny a podmínky budou oznámeny, jakmile budou známy. Myslím, že Češi by si neměli dát ujít tuto příležitost mít účast na oslavě svého krajana z Prachatic. Z doslechu lze soudit, že cestovní výdaje nebudou vysoké, takže i finančně let do Říma bude přístupný i těm chudším. Nutno také připomenouti skutečnost, že čím více nás Čechů bude, tím lacinější bude i let. Česká účast na kanonizaci blahoslaveného Jana Neumanna je jaksi logickým doplňkem české účasti na Eucharistickém kongresu, kdy američtí Češi a Moravané měli svou českou mši v chrámu u sv. Petra, kde jest Blahoslavený Jan Nep. Neumann pochován. Dokažme zase, že my Češi nemáme jen heretiky a zaprodance, ale také mnohé světce, kterých si vážíme. Všichni, kdo můžete, se tedy přihlaste ve velkém počtu. Národní svaz českých katolíků v Chicagu se všemi odbočkami v USA by mohl soustředit velký počet zájemců. Jak jest známo, přípravy vezmou čas a je nutno začíti včas. Přemýšlejte o tom!

Doufám, že česká veřejnost má zájem na těchto opatřeních českého euchar. národního výboru. Všichni ti, kdož mají zájem o Almanach, nechť už nyní nám to sdělí a ti, kteří by rádi uctili blahoslaveného Jana Nep. Neumanna, ať se s námi zúčastní jeho kanonisace v Římě. — Bože, požehnej všem těmto našim podnikům a dobrodincům!

Adresa dp. profesora L. Němce: **Rev. Ludvík Němec, S.T.D., Chestnut Hill College, 9601 Germantown Ave., Chestnut Hill, Pa. 19118. Tel. (215) CH-85049.**

PRODÁM

na FLORIDĚ —

4-bytový dům — 8 roků starý — v Miami, blízko moře. Jeden byt je dvoupokojový; dvě koupelny, moderní kuchyně, velká jídelna a veranda. Tři byty jsou jednopokojové s jednou koupelnou; kuchyně a jídelna, krásná dvojitá zahrada a parkoviště pro 8 vozů. Cena 81 tisíc dolarů. Půjčka je 15 tisíc S na 6%. Nájemníci splácí úrok. Píšte: I. Sterbinska, 330 N.E. 119 Ter., North Miami, Fla. 33161

PRONAJMU —

4-pokojový vytápěný byt v blízkém sousedství katol. kostela "Epiphany" u 26. ul. v Chicagu. Nejraději pro starší lidi slovanského původu. Volejte: 581-2145.

COLUMBIA FEDERAL SAVINGS

9101-09 West Cermak Road ● North Riverside, Ill. 60546

A DIVISION OF

LINCOLN FEDERAL SAVINGS & LOAN ASSOCIATION OF BERWYN

Vklady pojištěny do $40,000.00 F.S.L.I.C.

Předměstský telefon 447-7500 Mildred R. Janda, president

Offering More Than 200 Charters to Europe in 1977

VISIT OUR OFFICE

Veškerá Tuzexová služba

CIHAK WORLD TRAVEL, INC

6302 WEST CERMAK ROAD

BERWYN, ILL. 60402

Phones (312) 795-9050 — Chicago (312) 242-6110

★

Our 94th Year

A FRIENDLY SAVINGS INSTITUTION SERVING A GREAT COMMUNITY

Saving Is Convenient Here!

Every feature of our association is designed with safety, increased earnings and convenience for you in mind. For your convenience: a Save-by-Mail plan, easy-to-reserve-your office facilities, fast service, free parking. Come in.

Member of Federal Home Loan Bank System

INSURED SAVINGS UP TO $40,000 00

by Federal Savings and Loan Insurance Corporation

SATISFYING FRIENDLY SERVICE

SECOND FEDERAL SAVINGS

Corner 26th and Pulaski

CHICAGO, ILLINOIS 60623

277-8500

Z NAŠICH KRAJANSKÝCH MISIÍ

Rozhovor s P. PETREM ELIÁŠEM, novým misionářem pro českou misii v Austrálii

Začátkem září se zastavil v Římě český kněz Petr Eliáš, který po několikaletém působení v evropské duchovní správě odletí do české misie v Austrálii. Zastihli jsme ho právě, když se vracel z generální audience u sv. Otce. Pozvali jsme ho do Vatikán. radia, aby nám pověděl ještě před svým odletem několik slov.

A: Nejdříve bych Tě rád, Otče, představil našim posluchačům. Můžeš jim povědět něco o sobě?

B: Teologii jsem studoval zde v Římě na Lateránské univerzitě, jako alumnus papežské koleje Nepomucena. Jak asi většina posluchačů ví, tato kolej slouží i dnes pro přípravu kněží z Československa.

A: A kdy jsi byl vlastně vysvěcen?

B: Ačkoliv nepatřím mezi nejmladší, letos na svátek sv. Josefa tomu byly teprve 4 roky, co nás — byli jsme

Otec PETR ELIÁŠ — na obrázku vpravo v "civilu" (je mimochodem i chemickým inženýrem a komunismus zná z vlastní zkušenosti, protože v něm v Československu žil) — se před odjezdem do Austrálie loučí s krajany ve Švýcarsku.

tři čeští jáhni — v kapli sv. Jana Nepomuckého vysvětil na kněze polský biskup Wladislav Rubin.

A: Po vysvěcení jsi odešel hned na své nové působiště do Švýcarska?

A: Nejdříve jsem musil dokončit studia, potom jsem jel na pout' do Svaté země, která byla jakýmsi závěrem mé přípravy pro duchovní práci. — Teprve potom jsem byl ustanoven kaplanem v Locarně, největší farnosti diecéze. Kromě faráře jsme byli ještě 4 kaplani. Nejvíce práce jsme měli s vyučováním náboženství na nejrůznějších místních školách, základních a středních. Týdně jsme mívali téměř 20 hodin.

A: Jistě to pro tebe nebylo v začátcích snadné, i když jsi nemusil měnit jazyk — tj. italštinu, která je úředním jazykem Ticina. Co tě ale přimělo k tomu, že po čtyřech letech práce ve farnosti měníš působiště? Nemáš obavy z nových začátků v anglickém prostředí? Proč sis zvolil zrovna Austrálii?

B: Již delší dobu žádali naši krajané z jižní Austrálie českého kněze, který by se *staral o naše věřící v této oblasti, která zůstala po smrti* pátera Maňáka neobsazena. Tento stav trval již několik let, a proto jsem se nabídl k této misijní práci. Tak začala jednání s arcibiskupem v Adelaidě i s australskými úřady. Letos na jaře již bylo vše vyřízeno.

A: Víš, v čem bude hlavně spočívat tvoje práce?

B: V prvé řadě budu muset poznat české katoliky, kteří jsou roztroušeni po státě Jižní Austrálie.

Salesiánský krajanský misionář Otec Vladimír ONDRÁČEK ze Sydney v Austrálii nám poslal obrázek s několika ze svých nejvěrnějších farníků po mši sv. a pobožnosti k Pražskému Jezulátku.

A: Víš, kolik jich tam asi je?

B: Podle statistiky z roku 1972 jich tam je kolem 2.000; většina z nich žije v hlavním městě Adelaide, kde bude sídlo mé misie. Stát Jižní Austrálie, kde žije přes milion obyvatel, má jen asi 20% katolíků a je rozdělen pouze na dvě diecéze. Pro představu posluchačů uvádím, že tyto dvě diecéze zabírají rozlohu 8x větší než Československo. Z toho je jasné, jaké vzdálenosti tam misionáři musí překonávat.

A: A nyní se tedy o české katolíky v tomto státě nikdo nestará?

B: Asi dvakrát ročně navštěvuje tuto misii Otec Ondrášek, který působí v Sydney, což je na australské podmínky dosti blízko — něco přes 1.000 km.

A: Jak je vidět, zajímal ses již před svým odletem o své budoucí působiště. Víš také něco z historie tamní české misie? Kdy vznikla?

B: První misionář, který začal pracovat mezi našimi krajany, byl jezuita. Otec Zdražil, který přišel do Melbourne v r. 1952. Bohužel, nebyl příliš zdráv a tak byl brzy nucen předat tuto misii Otci Peksovi, který tam působí dodnes. P. Zdražil zemřel r. 1958 ještě mlád, ve svých 46 letech. Druhá misie byla založena v Sydney a sice redemptoristou dp. P. Miksou, který zahynul před několika lety při automobilové nehodě. Jak jsem se již zmínil, na jeho místě pracuje nyní salesián P. Ondráček a třetí misie v Adelaidě po úmrtí pátera Maňáka byla dosud bez kněze. V jiném koutu Austrálie působí mezi místním obyvatelstvem ještě další český kněz — kapucín, Otec Hrdina, ale v jeho okolí je málo našich krajanů.

A: Byla tato Tvoje římská návštěva před odletem z Evropy náhodná, anebo měla svůj zvláštní účel?

B: Jak jsi už řekl, zúčastnil jsem se gen. audience sv. Otce ve Vatikáně, která je vždy novým zážitkem pro každého účastníka, protože si při ní uvědomuje universálnost církve. Zvláště pro misionářskou práci je tento prvek církve velmi důležitý. Pochopitelně, že jsem si chtěl s sebou do Austrálie odvést — může-li se to tak říci — i požehnání sv. Otce. Také jeho povzbudivá slova k přítomným misionářům jsem přijal za svá. Při této návštěvě Říma jsem chtěl též pozdravit své přátele a známé z dob studií a pomodlit se u hrobů apoštolů Petra a Pavla, prvních misionářů, a u hrobu našeho zesnulého pražského arcibiskupa kardinála Berana.

A: Chtěl bys snad ještě něco vzkázat našim posluchačům ve vlasti?

B: Chtěl bych je spíš o něco poprosit. Spása, kterou nám Kristus Pán přinesl, se neuskuteční sama od sebe, ale je podmíněna lidskou spoluprací. Všichni věřící jsou zodpovědni za šíření víry, ne všichni mohou odejet do misií, ale všichni mohou misionáře podporovat svou modlitbou a svými obětmi. O to bych vás hlavně prosil, drazí bratři a sestry doma ve vlasti, a ujišťuji vás, že i já budu na vás pamatovat ve svých modlitbách. A na závěr vám i vašim drahým vyprošuji Boží požehnání: Požehnej vás všemohoucí Bůh Otec i Syn i Duch sv. Amen.

S odvahou do boje!

Dopis z Brazilie

Úvodem:

Jeden z našich kněží-exulantů — Otec F. Buňát — pracuje také — jako mnozí jiní — v misiích v Brazilii. Protože víme, že někteří z čtenářů H.N. jej znají osobně — buď z domova, nebo z německých uprchlických táborů, přinášíme dnes jeho "vzkaz" H.N. a našim věřícím bratřím a sestrám, roztroušeným po světě:

* * *

Problém Církve není v tom, že ji jedni pronásledují a druzí za ni bojují a umírají, nýbrž ta drtivá masa lhostejných křest'anů, kteří ji dělají ostudu a sami opravdu ničí. Pronásledování budí ze sna nové Pavly, lhostejnost je ale smrt.

Křest'an umí poplácat i nepřítele po zádech. Vždyt' v tom se od nekřest'anů máme právě lišit, když oni dovedou jen nenávidět. V apoštolátě se mohou dělat kompromisy, tam je dovolen pluralismus, ne však v dogmatech a v morálce. Zlý je zrádný polibek křest'ana, který se jako Jidáš ze všeho vyvlékl a pěstuje si vlastní štěstíčko (ostatně velmi pochybné a dočasné) a je neschopen se dát Bohu a lidem, vzdor svému křtu, májovým, poutím, slavnému sv. přijímání, biřmování atd. Zůstává tak ve starém světě, nebot' nedal volnou ruku Duchu Páně a není tedy "novým stvořením" — duchovní bytostí podle sv. Pavla. Náš národ jistě trpí. Není to však utrpení zbytečné, jeho duch se čistí, obrozuje. Komunismus už není doma přitažlivý — ani pro mladé ne. Bude na Západě nepřitažlivá i Církev?

Církev si razí cestu k věčné vlasti i všemi extrémy. Křest'an je ale bytostí středu: vyrovnaný, klidný, pokojný srdcem, nebot' ví, že jen to je cesta k věčné slávě. Cesta, kterou je Kristus, jenž bolestně volá k Otci: "Proč jsi mě opustil?", ale nevzdává se, nebot' jen tak může vejít do slávy a na svém vlastním osudu založit osudy Církve, zůstává Cestou celého křest'anství dodnes. Zdá se nám, že zlo všude vítězí, že Bůh své věrné opustil, ale to je jen opakování Kalvárie, Velkého pátku a nedělního rána Vzkříšení.

Není třeba zoufat! Bůh má všude své bojovníky. Jen v slabosti lidi se projevuje Boží síla tam, kde se člověk odevzdává do jeho vedení. Síla církve není tedy v tom, že ten či onen mluví hezky o Kristu, nýbrž jen a jen v jeho následování, nebot' tak se křest'an sám proměňuje v Krista a s ním se mění starý svět v nový: "Hle, obnovuji všechno!" Duchovní člověk je jako Pán" vše trpí, vše doufá a nic ho nepohorší," nebot' ví, že poslední slovo má nebeský Otec, jemuž se odevzdal.

Lidé i dnes dobře vědí oč jde. Jako vždy a všude uhýbají Duchu, aby je nakonec "neofouknul" a neziskal pro nebe! V tom je celá tragika duchovního boje. Nemá cenu lidi "přesvědčovat", nebot' ten, kdo Pána následuje a křest'ansky žije, je sám o sobě důkazem všem, s kterými přijde do styku, že Bůh existuje. Život z víry, následování Krista ho uvádí do prostoru tajemství víry, otevírá mu oči k viděni a srdce k chápání a k činům víry. Pán to ostatně řekl sám: "Kdo činí, čemu učím, zjistí sám, mluvím-li ze sebe či poslal-li mě Otec." (Sv. Jan) Také Budha mluvil podobně: "Zpočátku musí učedník, mnich, věřit v cestu — příklad svého "guri" novicmistra, ten je jeho "božstvem" — u nás je jen na místě Božím; až si osvojí ctnosti "duchovních stavů", víra ustoupí vidění a bude mít důkazy v sobě; nebude už muset věřit. Bude vědět. Kdo chce být jen "ctnostný před lidmi" neobstojí. Bez ctnosti sice spása možná není, člověk víry však je ctnostný pro Krista a kvůli Kristu-Bohu, v jehož evangeliu rozpoznává národ i prostředek k šťastnému životu na zemi pro věčnost.

Náš bojovný brazilský misionář Otec BUŇÁT, v bujné tropické vegetaci. Jak smýšlí o našich katolících, přečtěte si sami.

Nebot' podle sv. Pavla v listě Římanům "království Boží je spravedlnost, pokoj a radost v Duchu svatém", tedy NE ve smyslových pocitech tělesného tvora! Kdo se opravdu zrodil

(Dokončení na str. 11)

SPORT

I. LIGA KOPANÉ
V ČESKOSLOVENSKU

11. kolo —

SLAVIA—TEPLICE 4:2

Branky: Slávista Bíroš uvolnil ideálně P. Herdu, jeho bombu brankář soupeře Sedláček neudržel v rukou, míč dopadl před útočícího Svobodu a bylo to 1:0. Vyrovnal Senický z přihrávky Thorovského. Melichar nastřelil břevno, po odraženém míči se vrhli brankář Slavie Zlámal a teplický Thorovský, který dopravil míč po druhé za jeho záda. Z penalty vyrovnal na 2:2 P. Herda. Třetí gól Slavia vstřelila opět z penalty P. Herdou. Poslední gól dal Radolský z přihrávky Svobody. Teplice si utkání prohrály samy, bránily, bránily a je jen logické, že při tom také faulovaly. Výsledkem jejich hry byla dvě vyloučení Pokludy a Weigenda a čtyři žluté karty. Slavia nehrála špatně v poli, jen koncovka byla slabší než obvykle.

ŽILINA—SPARTA 5:1

Branky: Chobot hlavou po přihrávce Rusnáka — 1:0. Tománek bombou ze dvaceti metrů trefil pravý dolní roh spartanské branky — 2:0. Šulgan tvrdou střelou tentokráte asi z 30 metrů zasáhl pro změnu pravý horní roh — 3:0. Galvánkův centr proměnil Turjanik "rybičkou" ve čtvrtý úspěch — 4:0. Nevrlý po přihrávce Urbana snížil za Spartu na 4:1. Pátý gól zaznamenal hlavou opět Turjanik. Žilina zahrála velmi pěkné utkání, porážka o čtyři branky je až příliš krutá pro Spartu.

DUKLA—BOHEMIANS 2:0

Branky: Gajdůšek poslal míč z levého křídla přes celé pokutové území, tam si naběhl Rott a bylo z toho vedení 1:0. Bílský vystihl, že hosté chtějí jeho spoluhráče vystavit do postavení mimo hru, prošel sám a nahrál Vízkovi, který ukončil skóre na 2:0. Hrálo se většinou ve středu hřiště a jeden tým spíše čekal na chybu druhého, než aby něco sám vymyslel. Více chyb udělali hosté, a to rozhodlo o jejich zasloužené porážce.

BRNO—TRENČÍN 2:0

Branky: Kroupa z pokutového kopu za sražení Bureše ve velkém vápně. Unikl Bureš, nahrál Jarůškovi, ten ostře vystřelil a do míče se ještě podařilo trochu kopnout Zd. Klimešovi, který se tak stal autorem druhého gólu. Trenčín přivezl do Brna nový vzorek betonu, který nesl značku Reimann(jejich trenér). Z devíti hráčů v poli postavil před velkým vápnem dva obranné šiky a obranu posílil ještě fauly. Brno se nemohlo proti této hře zprvu prosadit, ale když se přece jen prosadilo, tak vstřelilo dva góly a tím rozhodlo zápas.

FRÝDEK-MÍSTEK—OSTRAVA 2:1

Branky: Marchevský perfektně přihrál Dudovi a ten bez přípravy tvrdou střelou míč umístil k levé tyči bezmocného ostravského brankáře Michalíka. Marchevský dostal výborný pas do běhu, utekl celé obraně hostí a s naprostým klidem a přehledem své sólo proměnil na 2:0 pro Frýdek-Místek. Ostrava snížila gólem z penalty, který proměnil Slaný. Prvá půlhodina patřila Ostravě, ale pak se rozkoukali domácí a už byli lepší až do konce.

PLZEŇ—TRNAVA 1:0

Branka: Jediný gól vstřelil Jelínek po akci Rejdy. Plzeňští byli lepším, pohyblivějším, důraznějším a především přesnější si přihrávajícím mužstvem. Trnava se po porážce dostává do povážlivé situace.

LOK. KOŠICE—INTER 4:0

Branky: Mantič po Jurkemikově chybě přihrál Józsovi, který dal první branku utkání. Akci založil Mantič, našel volného Kozáka a bylo to 2:0. Opět unikl Mantič, přihrál Józsovi, ten našel volného Žitnára, který dal třetí gól. Poslední vstřelil Pizúr prudkou střelou. Lok. Košice byly po celé utkání lepším mužstvem, nenechaly soupeře vydechnout. Inter po špatném výkonu utrpěl krutou porážku.

SLOVAN—VSS KOŠICE 2:1

Branky: Novotný po přihrávce Masného dal vedoucí gól Slovanu Bratislava. Druhý vstřelil opět Novotný po hezké akci Mrvy. Na 2:1 snížil Andrejko po vtipném uvolnění Poláka. Slovanu chybělo nejméně šest hráčů základní sestavy. Nahradili je mladí a nevedli si špatně. VSS Košice se po porážce dostaly až na dno ligové tabulky. Proslýchá se, že dojde v tomto týmu k výměně trenéra.

Tabulka po 11. kole

1.	Dukla Praha	25:11	18
2.	Slavia Praha	23:11	15
3.	Inter Bratislava	22:14	13
4.	Brno	18:15	13
5.	Lok. Košice	18:13	12
6.	Slov. Bratislava	15:12	12
7.	Trenčín	15:18	11
8.	Žilina	15:12	10
9.	Plzeň	10:13	10
10.	Sparta Praha	13:18	10
11.	Ostrava	14:15	9
12.	Bohemians	9:13	9
13.	Teplice	16:21	9
14.	Frýdek-Místek	8:14	8
15.	Trnava	8:18	8
16.	VSS Košice	14:25	7

Odložené utkání z 8. kola Žilina—Slovan se uskuteční zřejmě 11. nebo 12. prosince.

II. liga kopané
V ČESKOSLOVENSKU

12. kolo —

Jablonec—Michalovce 2:1

Branky: Patlejch, Jelínek — Sztanko.

Prešov—RH Bratislava 1:0

Branka: Kufa.

Bohumín—Třinec 2:1

Branky: Nováček 2 — Krajčovič.

B. Bystrica—Pov. Bystrica 2:2

Branky: Jacko, Albrecht — Juska (z penalty), Starych.

Děčín—Kladno 0:1

Branka: Jiras.

Vlašim—Martin 4:2

Branky: Kavina, Zadák (z penalty), Votava, Kocura — Smolen, Hlásný.

Nitra—Příbram 1:1

Branky: Michálek — Nachtman.

Bardejov—Vítkovice 1:1

Branky: Pavlovič — Rybář.

První tři týmy v tabulce po 12. kole

1.	Prešov	27:7	21
2.	Ban. Bystrica	22:7	18
3.	Jablonec	25:9	17

★

Pohárová kopaná v Evropě

2. kolo (odvetné zápasy)

PMEZ
(Pohár mistrů evropských zemí)

BAYERN MNICHOV—BANÍK OSTRAVA 5:0

Branky: 16. min. Smetana ztratil zbytečně míč, Bayern rychle rozehrál, do šance se dostal Höness, jeho ránu z kroku brankář Michalík vyrazil k Rummeniggemu, ten znovu vypálil, Vojáček na brankové čáře sice zachránil, ale Müller stačil ještě doklepnout do sítě — 1:0. 37. min. Rummenigge utekl z poloviny hřiště a zblízka překonal Michalíka — 2:0. 48. min. Müller po centru Kapellmanna oklamal svým typickým způsobem Rygela a z metru vsítil třetí gól. 72. min. Kapellmann naraził Beckenbauerovi, míč dostal stejným způsobem zpět a opět z bezprostřední blízkosti dal na 4:0. 75. min. Torstensson po kombinaci s Rummeniggem zaznamenal poslední pátý gól. Západoněmecký mistr byl rychlejší, důraznější, střelecky pohotovější a jeho promyšlené akce mířily přímočaře na branku Michalíka. Pak z toho všeho vyšlo nečekaně vysoké vítězství a snadný postup. Obrana čs. mistra hrála velmi špatně a nezahráli ani hráči v poli. Výtečně chytal, i přes pět obdržených gólů, brankář Michalík. Utkání sledovalo 60.000 diváků na olympijském stadiónu v Mnichově.

POHÁR UEFA

QUEENS PARK RANGERS—SLOVAN BRATISLAVA 5:2

Branky: 20. min. Givens skvěle utekl Elefantovi, nekompromisně zacílil a Angličané vedli 1:0. 33. min., znovu Givens po přihrávce Bowlese vstřelil druhý gól. 36. min. Bowles zvýšil hlavou na 3:0. 52. min. Nezhyba faulval v šestnáctce Bowlese a nařízenou penaltu jistě proměnil Givens — 4:0. 61. min. Ondruš z přímého volného kopu snížil na 4:1. 65. min. Ján Čapkovič z ideální přihrávky Masného dal na 4:2. 86. min. Clementova střela do rohu branky znamenala ukončení skóre — 5:2. Angličané hráli od začátku naplno a před brankou Slovanu bylo stále horko. Bratislavané ztratili střed pole, obrana byla přetížená, útok se nedostal prakticky do šancí. Přihlíželo 30.000 diváků.

SPARTA PRAHA—VASAS BUDAPEŠŤ 2:0

V Evropě dříve tolik oblíbený Středoevropský pohár se hraje letos v nové podobě. Zúčastní se ho pouze Vasas (Maďarsko), Vojvodina Novi Sad (Jugoslávie), Fiorentina (Itálie) a Sparta.

Branky: V 32. minutě nejlepší hráč domácích Vdovjak po předchozí Stratilově střele prudce vystřelil, míč se od Hegedüse opět vrátil k Vdovjakovi, který jej obloučkem poslal do sítě. V 52. minutě Nevrlý vystihl nesprávně postaveného brankáře hostí a poslal míč přesně do vzdálenějšího rohu branky.

POK

★

I. LIGA HOKEJE
V ČESKOSLOVENSKU

13. kolo —

SPARTA—PLZEŇ 7:4

Branky: Richter 3, Kochta, Pavlík, Nikl, Kalivoda — Kraft, Ebermann, Vrabec, Sýkora. Sparta si udržovala ve hře vyšší aktivitu, místy měla výraznou převahu a navíc se prosadila i střelecky.

KLADNO—PARDUBICE 8:3

Branky: Nedvěd 3, Ed. Novák, Nový, Křiváček, Pospíšil, Sýkora — Kaďousek, Haňka, Martinec. Kladno vedlo po druhé třetině 6:0, v závěrečné třetině elán domácích poklesl, takže zůstalo dlužno ještě gól hostům. V prvním utkání v Pardubicích Kladno totiž prohrálo 8:2.

JIHLAVA—Č. BUDĚJOVICE 6:1

Branky: Suchý, Augusta, Jar. Holík, Brdička, Ujváry, Černík — Čech. V letošní lize dokázaly porazit Jihlavu jen České Budějovice. Zápas to byl vyrovnaný a rozhodnutí padlo až v závěru, když hosté nedokázali odolávat lavinovitým útokům domácího týmu.

VÍTKOVICE—GOTTWALDOV 10:2

Branky: Čížek 3, Volek 2, Kaciř 2, Keler, Stránský, Holáň — Hanačík, Smetana. Vítkovice hrály s chutí, uvolněně a bez zábran se dostávaly před gottwaldovskou branku, kde úspěšně střílely.

BRATISLAVA—LITVÍNOV 3:1

Branky: P. Šťastný, Tajcnár, Žižka — Kokrment. Litvínov se ujal vedení v prvé třetině, Bratislava vstřelila všechny tři góly v poslední třetině po chybách soupeře.

KOŠICE—BRNO 2:6

Branky: J. a V. Lukáčové — Mráz 2, Kunc, Vajčner, Čihal, Nekola. Košice výborně začaly, vedly 2:0, ale pak inkasovaly šest gólů za sebou. Brno od druhé třetiny hrálo nesmírně bojovně a výborně střílelo.

14. kolo —

Č. BUDĚJOVICE—SPARTA 4:2

Branky: Korbela, Čech, Mařík, Lála — Richter 2. Dramatické utkání až do poslední minuty, v koncovce byli přece jen lepší domácí hráči.

GOTTWALDOV—KLADNO 3:8

Branky: Veselý 2, Venera — Nový 2, Müller 2, Pospíšil, Nedvěd, Bauer, Neliba, Kladenští se těžko dostávali do tempa a těžili spíše z obvyklých chyb v obranné hře nováčka, které jsou hlavní příčinou jeho vysokých porážek. V Gottwaldově došlo k výměně trenérské dvojice, místo Sluchlíka—Valášek se objevila dvojice Kožela—Heim.

LITVÍNOV—JIHLAVA 2:7

Branky: Bahenský, Ulrych — Černík 3, Brdička 2, Jiří Holík, Horáček. Litvínov uhlídal vedoucí ligový tým jen jednu třetinu, ve zbývajícím čase byla Jihlava jasně lepší.

BRNO—VÍTKOVICE 4:5

Branky: Machač 2, Mráz 2 — Čížek, Vůjtek, Vlk, Richtár. První a poslední třetina skončila 2:2 a ve druhé zvítězili hosté 1:0. Domácí celek hrál 75 vteřin před koncem power play, ale vyrovnat se jim nepodařilo.

PLZEŇ—KOŠICE 7:4

Branky: Vrabec 2, Klapáč 2, Sýkora, Kajkl, Otte — Gold 2, Faith, V. Lukáč. Plzeň měla sérii čtyř porážek a potřebovala už nutně vyhrát. Její chvile přišla v závěru, kdy byli hosté už docela bezradní.

PARDUBICE—BRATISLAVA 3:1

Branky: Kaďousek, Beránek, Jiří Novák — Žižka. Pardubice tlačily svého soupeře neustále do defenzívy, třetí gól daly v poslední vteřině do prázdné branky, když hosté odvolali brankáře ve snaze vyrovnat.

Tabulka po 14. kole

1.	Jihlava	68:25	26
2.	Kladno	74:47	21
3.	Pardubice	61:40	17
4.	Plzeň	71:61	16
5.	Sparta	49:45	16
6.	Vítkovice	49:47	15
7.	Bratislava	32:36	14
8.	Brno	51:54	13
9.	Č. Budějovice	38:45	13
10.	Košice	52:60	11
11.	Litvínov	40:65	6
12.	Gottwaldov	33:93	0

POK

Náš sportovní zpravodaj PETR HORÁK *hlásí:*

SPRÁVNÝ KURS

Řídicí výbor populární tenisové soutěže o Davisův pohár na svém pařížském zasedání vyloučil Sovětský svaz z účasti v soutěži v příštím roce. Příčinou bylo, že Sovětský svaz odmítl nastoupit z politických důvodů v semifinále letošního Davis Cupu proti Chile. Řídicí výbor soutěže rovněž navrhl, aby byla v budoucnosti takto automaticky potrestána každá země, jež se přihlásí do soutěže a pak z ní vystoupí z jakýchkoli důvodů, s výjimkou přírodní katastrofy... Mezinárodní tenisová federace rovněž vyloučila Sovětský svaz, Československo, Mad'arsko a Filipíny ze soutěže o Pohár federace pro rok 1977, a navíc je potrestala peněžními pokutami. Zmíněné čtyři země totiž nenastoupily k zápasům letošního ročníku soutěže vzhledem k účasti tenistů Jihoafrické republiky a Rhodésie... Tajemník Mezinárodní tenisové federace, Davis Gray, prohlásil, že jediným pojítkem mezi rozhodnutími o vyloučeních z Davis Cupu a z Poháru federace je skutečnost, že obě jsou namířena proti zatahování politiky do sportu... Pokud Sovětský svaz, Československo a Mad'arsko nezaplatí peněžité pokuty do 15. prosince, budou vyloučeny z účasti ve všech soutěžích družstev, pořádaných pod záštitou Mezinárodní tenisové federace.

* * *

TENIS NA OLYMPIÁDU?

V Paříži oznámila Mezinárodní tenisová federace, že požádá Mezinárodní olympijský výbor o zařazení tenisu na pořad olympiády roku 1984. Zpráva je do značné míry překvapením. Téměř všichni přední tenisté ze Západu i z Východu patří k profesionálům...

* * *

RAMIREZ JASNĚ V ČELE

V Grand Prix tenistů, do níž se započítávají výsledky z větších mezinárodních turnajů, je letos v čele Mexičan Raul Ramirez, který už získal 823 bodů a vede s náskokem 102 bodů před Španělem Orantesem. Další pořadí: 3. Dibbs, 4. Connors, 5. Solomon (všichni USA), 6. Vilas (Argentina), 7. Fibak (Polsko), 8. Tanner (USA), 9. Borg (Švédsko) a 10. Gottfried (USA). V první desítce je tedy pět Američanů. Kde jsou doby, kdy v ní nesměl chybět Kodeš...

* * *

STARÁ LÁSKA NEREZAVÍ

Trochu starší příznivci sportu měli příležitost vzpomenout na zašlé časy bývalých tenisových velikánů, kteří se zúčastnili turnaje na Bahamských ostrovech. Nejmladšímu účastníku tohoto turnaje nesmělo být méně než 45 let; největší svěžest si zachoval populární Dán Torben Ulrich, který ve finále dvouhry porazil Australana Davidsona 6:4, 6:4. Ve čtyřhře si vedli suverénně Američan Seixas a Australan Hartwig, kteří v rozhodujícím utkání zvítězili nad Italem Merlem a Američanem Stewartem 6:1 a 6:3. Z turnaje tenisových veteránů však neodešel poražen vlastně nikdo. Právě oni zachovali sportu vizitku, že sport udržuje mládí i zdraví, a současně udělali radost nestárnoucím tenisovým fanouškům. Také na turnaji veteránů na Seabrook Islandu v Jižní Karolíně byl nejúspěšnější Torben Ulrich. Ve finále zdolal slavného Američana Pancho Gonzalese, 6:7, 6:1 a 6:1.

STYKY SE ZÁMOŘÍM POKRAČUJÍ

V minulých dnech byly dohodnuty další styky mezi kanadsko-americkými a východoevropskými hokejisty. Českoslovenští hráči se utkají 20. prosince v Hartfordu v Connecticutu s týmem profesionální hokejové ligy WHA, New England Whalers.

★

ZE SVAZU ČS. SPORTOVCŮ V ZAHRANIČÍ

PŘIJĎTE NA SPARTANSKOU ZÁBAVU

Výbor chicagské Sparty vás všechny srdečně zve na tradiční podzimní zábavu, která se bude konat v sobotu 27. listopadu v síni Olympic budovy Olympic (bývalá ČSA) v čísle 6146 W. Cermak Road v Cicero. K tanci a poslechu bude vyhrávat oblíbená hudba Boba Nuděry. Začátek je v 8 hodin večer a konec až se ráno rozejdem. Vstupné $4.00; o dobré jídlo a občerstvení bude náležitě postaráno. Bude tombola — první cena: cesta pro dva na 8 dní na Havaj; druhá cena: cesta pro 2 do Las Vegas; a *třetí cena*: barevná televise a mnoho dalších cen. Lístky na *tombolu po pěti dolarech si můžete zakoupit u sekretáře* Sparty J. Fajkuse, anebo v klubovně Sparty. Výbor ohlašuje radostnou zprávu, že na zábavu přijede čestný předseda chicagské Sparty Jarda Kokoška s manželkou Věrou z Hot Springs, Arkansas a předseda Svazu Čs. svobodných sportovců v zahraničí Karel Fišer z Vermilionu, Ohio, který je i členem chicagské Sparty a místopředseda Clevelandské odbočky Míla Šanda a Štefan Dadík.

Zaručuji vám, že se dobře pobavíte, jako jsem se bavil já na jejich Jarní zábavě a nelitoval jsem, že jsem vážil cestu až z Clevelandu, abych v kruhu svých kolegů z chicagské Sparty prožil radostný večer.

Přátelé, přijďte všichni na tradiční Podzimní taneční večer, který bude již v sobotu 27. listopadu, a který každoročně se v Chicagu stává vyhledávanou společenskou událostí, kde bude veselo, a kde se budou svorně točit starší i mládí.

Zábavě a Spartě zdar!

Zdeněk Pražák,
člen chicagské Sparty

* * *

SPORTOVNÍ ZPRAVODAJ Z DOMOVA HLÁSÍ:

Ve strašnickém krematoriu v Praze se konalo rozloučení s V. Jeřábkem, místopředsedou pražské Sparty. Rozloučil se s ním dr. R. Dušek a za Spartu prof. ing. B. Chvála. Čest jeho památce, neb to byl vlastenec, který bojoval proti zlu! — 75. narozeniny slavil Václav Voříšek, bývalý ligový fotbalista S.K. Libeň, který každým rokem na vás vzpomíná... — Antonín Křišťála zemřel ve věku 72 let a patřil ke staré gardě Viktorie Žižkov: v r. 1968 rozhodným způsobem odsoudil sovětskou okupaci! Právě v předvečer dne, kdy naše republika byla osvobozená v roce 1918, byly u nás v Československu "volby" a dopadly na 99.97%. Každý si odvolil, aby se nestal podezřelým. My jsme šli druhý den o 9:30 (mohlo se volit až do 14 hodin). — V jednu odpol. u nás za dveřmi zvonila dvojice, že jim telefonovali od voleb, že jsme dosud nevolili a velmi se divili, že to máme odbyté před třemi hodinami. Omlouvali se, ale nám to nejde na rozum, jaký v tom mají pořádek!?

S pozdravem vaši věrní.

* * *

DALŠÍ ÚSPĚCH P. PODOLSKÉ-ROSSOVÉ V SAN FRANCISKU

Jako vloni tak i letos se 16. října naše Pavla Podolská-Rossová, členka našeho Svazu zúčastnila přeplavání zálivu "Golden Gate" v San Franciscu.

Pavla úspěšně skončila v cíli i když záliv měl silný proud a prudké vlny. Při předání čestné medaile v místním plaveckém klubu prohlásila, že jejich šampaňské chutná daleko lépe než slaná voda v zálivu.

Děkujeme Pavle za vzornou representaci našeho Svazu čs. svobodných sportovců a přejeme jí v životě mnoho zdaru!

Tis. ref. Svazu

*

PĚKNÝ DÁREK K VÁNOCŮM: GRAMOFONOVÁ DESKA

Mnozí z vás právě v té době vánoční budete více vzpomínat na svoji rodnou vlast. S pěknou naší hudbou si zpříjemníte kouzlo nového domova. Napište si o seznam starších i nových písní, dle možnosti "brzo", abyste měli svůj dárek k vánocům pro svoji rodinu či přátele, nebo i pro sebe! Výtěžek z prodeje desek připadne ve prospěch sobotní a nedělní clevelandské radiové půlhodinky manželů Pražákových. Rovněž si můžete objednat novinku — 8-track stereo magnetofonové pásky (kasety) hodící se do vašeho auta či přístrojů, k poslechu nejnovějších písní. Pište na adresu: Zdeněk Pražák, 1482 Larchmont Avenue, Lakewood, Ohio 44107. Děkujeme vám předem za vaše porozumění a zájem.

S odvahou do boje

(Dokončení ze str. 9)

z Ducha ví, co se s ním stalo a nepotřebuje další důkazy, neboť celý jeho život, je-li opravdu životem v Duchu a ne smyslech, je mu důkazem o novém bytí v Kristu. Snažte se tedy vést čtenáře spíše k tomu, aby se rozhodli pro Krista a vedli bdělý život modlitby a skutků víry — práce pro Boží království v Církvi a nepolemizujte s nikým či omezte to na minimum. Lidem nechybí světlo poznání. Spíše před nim mhouří oči, aby neviděli, neobrátili se a nespásili se. Bořte zdi psychologických předsudků za nimiž se skrývá zvrácená vůle konzumentů světa — požitkářství. Jen tak zvítězí nakonec osvícený rozum pod vládou vůle.

(Sv. Augustin)

* * *

My bychom k tomu jen tak namátkou dodali, že je sice velmi dobré, když naši kněží poznali jiné národy a jinou mentalitu v misijních zemích, ale že je škoda jejich zkušenosti a pionýrských vlastností. Dnes by je mohli výborně uplatnit v misijní práci mezi našimi lidmi.

Po trpkých zkušenostech s naprostým nezájmem o Krista a náboženskou vlažností našich krajanů, dali však raději přednost misionářské práci mezi jinonárodovci v jiných zeměpisných šířkách zeměkoule. Máme takových kněží — misionářů v exilu několik — a jsou mezi nimi i velmi učení a schopní — ale na misijní úkol mezi našimi exulanty raději jen vzpomínají v modlitbě, aby si zbytečně "necuchali" nervy. Když se náhodou některý z těch misionářů dal přesvědčit, že jeho místo je v dnešním exilu mezi naším lidem, pak se setkal s úředními těžkostmi; biskup či řeholní představený, pod něhož patřil, jej nechtěl pustit, protože jeho schopnosti nutně potřeboval, a měl-li takový kněz přijet třeba do USA — (na př. do Chicaga), kde by jich bylo třeba několik) — nedostal zase od místních církevních úřadů povolení, aby o naše krajany pečoval, protože každý má být zapsán v nejbližší osadě svého sousedství a co nejdříve zapomenout na naše vlastní náboženské tradice. Katolická církev je přece universální, v zemi se mluví anglicky, tak jaképak copak!... Ovšem, tento postoj amerických církevních míst k naší věci jsme si zavinili sami právě svou příslovečnou náboženskou lhostejností, protože při jakémkoli jednání s arcibiskupskou kanceláří se vždy vrací tatáž otázka: "A kolik pak vás, českých katolíků, v chicagském okolí vůbec je?" "Copak pro svou víru a pro své děti v náboženském ohledu děláte?"

A tak ani nejochotnějšímu misionáři, který by býval rád — třeba do Chicaga — přišel, nezbývalo, než se dále za exil jen modlit, a pracovat raději mezi Zulukafry, kteří Boha hledají. Proč ztrácet čas s našimi přesycenými katolíky, kteří asi v Boha věří, ale o kostel, svátosti a církev se nezajímají. Starosti s jejich odrostlými dětmi jim jednou dokáží, že měli jejich náboženské výchově věnovat více času. Anebo, proč ztrácet čas s těmi z našich katolíků, kteří jsou přesvědčeni o své dokonalosti, a ve skutečnosti se zajímají více o nějakou starou zašlou osobní slávu "ve stínu církve", než o hluboký život z víry. — Tak proč s nimi ztrácet čas? Ti budou chodit do kostela dál i v cizím prostředí; k jinonárodním kněžím budou uctiví, ne-li podlézaví, a ti si je nechají pěkně "od těla", poněvadž s nimi ve skutečnosti nijak necítí. Tak raději takový český kněz zůstane u svých cizojazyčných svěřenců, než aby stál o duchovní službu krajanů.

Lidsky je tohle vše snadno pochopitelné. Avšak Kristus Pán byl *svým národem také ukřižován* — a nezoufal. *Dělal* jen samé dobro, a přece nebyl pochopen. — Našemu národu už nevrátí víru nikdo jiný, než asi ono pronásledování doma...

HLEDÁME

ZÁMEČNÍKY,
STROJNÍ ZÁMEČNÍKY,
ZKUŠENÉ SVÁŘEČE,
SOUSTRUŽNÍKY,
FRÉZAŘE
a třeba i začátečníky v obrábění kovů; pozorně snažívé rádi zaučíme.
Denní směna.— Dobrý plat
Jižní strana Chicaga.
Volejte: 737-8000
Žádejte mluvit s "John".

Do krajanského Clevelandu a okolí
KARLÍN KLUB
na 5302 Fleet Ave.
srdečně zve na
TANEČNÍ ZÁBAVU,
kterou pořádá
V NEDĚLI odpoledne 28. LISTOPADU 1976
Hudba Boba Sabatky a Edy Potokara Combo začne vyhrávat od 2:30 P.M. ● "Vepřovou — knedlík — zelí", připraví vyhlášený český kuchař Charles Jun ● O reservace volejte Joe Kocab: 883-1760.

ŠPANĚLSKO PŘED 40 ROKY

(Pokračování z min. čísla.)

Starobylé biskupské sídlo Barbastro na úpatí aragonských Pyrenejí vstoupilo během občanské války se cti do dějin církve ve Španělsku. Události, jichž se stalo svědkem v dramatických měsících červenci a srpnu 1936 si zaslouží, aby byly zaznamenány.

Na hlavním náměstí Barbastra stála kolej Otců piaristů; v městě však bylo na jiném místě i teologické učiliště misionářů Neposkvrněného Srdce Panny Marie. Založil je svatý Antonín Maria Klaret, který byl jako arcibiskup jedním z Otců Prvního Vatikánského sněmu. V teologickém učilišti byli vyjma představených a profesorů sami mladí klerici, z nichž žádnému dosud nebylo 24 let.

Město Barbastro zůstalo na republikánské straně a oplývalo levicovými živly. Čtyři dny po vypuknutí občanské války, 18. července 1936 ráno se na jeho ulicích objevily skupiny revolucionářů v počtu asi 200. Byli to většinou levicoví aktivisté. Den nato se na radnici ustavil výbor, složený výhradně z aktivních členů stran lidové fronty, kteří převzali kontrolu nad městem.

Velitel vojenské posádky plukovník José Villalba byl najednou ustrašen a nevěděl na *kterou stranu se přidat*. Předtím sice zaručil představeným všech řeholních domů v městě bezpečnost, ale když si uvědomil, že by v komunisty ovládaném území nemohl bezpečně přejít na stranu nacionalistů, přidal se k republikánské madridské vládě. Tím ovšem dal rudým milicionářům volnou ruku.

Ti přepadli 20. července teologické učiliště klaretiánů. Nechali všechny nastoupit na nádvoří do řady a prohledávali celý dům pod záminkou, že tam je skryté skladiště zbraní. To pochopitelně nenašli, poněvadž tam žádné nebylo.

Tři představení domu byli hned po prohlídce zatčeni a odvedeni do městského vězení. Mladí teologové byli od té chvíle pod dozorem milicionářů a ze své koleje byli veřejně vedeni ulicemi do prozatímního vězení v jiném klášteře v městě. 54 mladých řeholníků bylo vedeno v dvojstupu mezi ozbrojenými milicionáři. Lidé ztichli, když je spatřili a jakýsi člověk se zbožně pokřižoval jakoby tudy šlo procesí.

25. července byli odvedeni do koleje Otců piaristů, kteří tam už byli také internováni. Byli tam přivedeni i benediktini z nedalekého kláštera a také místní biskup s dvěma průvodci, Monsignor **Florentino Asensio** byl biskupem v Barbastru pouze několik měsíců.

Tak bylo v jednom domě soustředěno asi 90 kněží a studentů vesměs řeholníků. Byli ubytováni na dvou poschodích. V přízemním salónu byli umístěni mladí klaretiáni. 50 osob bylo stěsnáno ve dne v noci v místnosti o rozměrech 25×6 metrů. Okna vedla přímo na náměstí a u nich se kupili zvědaví lidé a zvláště zfanatizované ženy se klerikům posmívaly. Byla to jedna ze zkoušek, jíž bylo třeba projít. Mimoto museli snášet hrubé zacházení, nadávky a klení milicionářů uvnitř budovy. Ač byly horké dusné dny, nebylo možno větrat, celý měsíc si vyměnit oblek — všichni na sobě *dosud* měli své řeholní hábity. Nemohli se ani umýt, neboť vody byl nedostatek a bylo nutno s ní šetřit. Navíc na nedalekém hřbitově každou noc zaznívaly salvy popravčí čety. V oněch dnech tam přišly stovky lidí o život. Proto si nikdo nečinil iluze o budoucnosti. Pouze jídlo bylo dostatečné, neboť kuchyně byla svěřena jednomu klaretiánskému bratru-kuchaři a piaristickému knězi.

O hmotné potřeby se však nikdo v oněch dnech nezajímal. Už během předcházejících týdnů se všichni připravovali na nejvyšší oběť, jíž člověk může přinést. 25. července večer se jako cyklón přihnala do města kolona 1500 ozbrojených vojáků a 80 milicionářek, vyslaných rudými veliteli v Madridě na aragonskou frontu. Byli v plné síle a všude, kudy projížděli, chtěli hrubě ukázat jak působí síla revoluce. V Barbastru byli hlučně přijati místními komunisty a anarchisty, a místní správní orgány se ochotně snažily s vojáky spolupracovat, aby se udržely u moci. Nepodařilo se jim sice předejít ničení, ale přece odvrátili vojáky od masakru stovek vězňů. Nicméně jejich přítomnost dodala místním revolucionářům odvahy.

V piaristické koleji dosud proběhlo několik klidných dní. Biskup Asensio mohl ještě 25. července sloužit mši svatou a proměnit dostatek hostií pro přijímání všech internovaných. Od onoho dne pak byla uchovávána ve fyzikálním kabinetu Eucharistie pro adoraci.

Krev začala téci počátkem srpna. V noci z 1. na 2. přišla do městské věznice skupina nejobávanějších milicionářů s povolením, vydaným městským výborem. Stálo na něm: "Platí pro dvacet lidí". Za dvě hodiny leželo na zemi u hřbitova dvacet zakrvácených mrtvol. Mezi zastřelenými byli tři představení klaretiánů, jeden piarista, jeden benediktin a sedm světských kněží. Za týden 8. srpna večer byl odveden biskup na výslech a téže noci zastřelen. Ještě před smrtí dokončil novénu k Božskému srdci Páně jako přípravu na smrt.

Podrobné zprávy o utrpení a smrti španělských mučedníků oné doby jsou poměrně vzácné, neboť už schází přímí svědci. Mnoho milicionářů padlo během války, jiní opustili Španělsko po válce, a ti, kteří zůstali, nechtěli ovšem o své činnosti za války hovořit. O klaretiánských klericích z Barbastra však máme velmi podrobné zprávy. Nejen řeholní bratr, který byl jejich kuchařem, je přežil, díky svým kuchařským znalostem, ale dva z nich, jménem Hall a Parussini, byli argentiští občané a takřka v posledním okamžiku osvobozeni a posláni domů. Od nich pocházejí i nejzávažnější svědectví. Zachovaly se také dopisy, jež mladí klaretiáni posílali svým rodinám.

Všechny tyto zprávy jednohlasně svědčí o tom, že prožívali své poslední dny v hlubokém usebrání. Milicionáři jim jasně řekli, že mají dvě možnosti: buď se stát komunisty a vstoupit do rudé armády, nebo zemřít. Proto využili všech duchovních zásob, nashromážděných během svého řeholního života k vroucí přípravě na smrt. I za ztížených okolností žili podle obvyklých řeholních pravidel, dodržovali společnou recitaci breviáře — a celý den byl jedinou vroucí modlitbou.

"Trávíme den v náboženském tichu", napsal jeden z nich vespod na točitou židli piána, které stálo v sále, kde bydleli, "a připravujeme se na smrt. Jen posvátný šepot modliteb je možno slyšet v tomto sále. Je svědkem našich velkých úzkostí. Hovoříme-li, je to jen proto, abychom se navzájem povzbuzovali k mučednické smrti; modlíme-li se, je to proto, abychom odpustili našim nepřátelům. Pane, zachraň je, jsou tak fanatičtí, že ani nevědí, co činí."

10. srpna 1936 napsal ve svém posledním dopise mladý klaretián **Ramón Illa**: "Celá komunita žije pohromadě, šedesát spravedlivých lidí. Před osmi dny zastřelili otce představeného a ostatní kněze. Šťastní jsme my, kteří je budem následovat. Neměnil bych vězení ani za dar konat zázraky, ani mučednictví za apoštolát, jenž byl iluzí mého života."

Argentinec Parussini později poznamenal: "V ony dny jsme si psali do breviářů, do knih, na záclony, a na schody." Později byly nalezeny v místnosti tyto nápisy.

Juan Sanchéz Munárriz napsal: "Se srdcem naplněným radostí a nadějí, očekávám vrcholný okamžik svého života — mučednictví, jež obětuji za spásu ubožejších umírajících, než jsem já. Zemřu rád, abych zůstal věrný a oddaný božskému vůdci — Kristu Ježíši. Odpouštím z celého srdce všem, kteří mě vědomě nebo nevědomě ublížili. Umírám spokojen. Shoham, a na shledanou v nebi."

Manuel Martínez napsal: "Umíráme všichni bez jakékoliv politické příčiny a bez soudu, umíráme spokojeni pro Krista a jeho církev a pro víru Španělska jako mučedníci."

11. srpna v půl čtvrté ráno vrazilo do salónu, kde spali klaretiáni patnáct milicionářů; poručili, aby s nimi šlo šest nejstarších. Byli mezi nimi 4 kněží, podjáhen **Václav Claris** a jeden klerik. Svázali jim ruce za zády a přivázali dva a dva k sobě.

"Byli jsme tak pohnuti, že nikdo ze sebe nemohl vydat hlas. Krátce nato, sedm minut před čtvrtou, zazněly u hřbitova temné výstřely", poznamenal později Argentinec Parussini.

Ráno přišel do salónu člen výboru udělat seznam zbylých 42 studentů. Bylo jasné, že jejich hodiny byly sečteny. To jen posílilo jejich klid. Pak se už vše zaměřovalo na jejich poslední osudy. "Kriste, zdraví tě ti, kteří mají zemřít", byl jejich pozdrav. Víra v Krista byla i jediným a nejvyšším *důvodem jejich oběti.*

12. srpna nastalo loučení. Argentinci Hall a Parussini měli odjíždět do Barcelony, zatímco jejich spolubratři se chystali na cestu z tohoto světa. Dali jim tedy jako poslední pozdrav na kusu balicího papíru z místní čokoládovny své podpisy s ujištěním, že umírají jako mučedníci, a že obětují svůj život za církev. Nechyběji tam ani zvolání "At' žije Kristus král", "At' žije katolické Španělsko", "At' žije Srdce Mariino" a "At' žije svatý Otec a Katolická akce".

V noci z 12. na 13. srpna 1936, zatímco kdosi rozhoupal zvony na opuštěné katedrále, vpadli milicionáři do salónu, kde byli internováni klerici s výzvou: "At' předstoupí ti, kterým je víc než 26 let."

Nikdo se nepohnul. Milicionář tedy vyhlásil: "At' předstoupí ti, kteří překročili 25 let."

Zase ticho. Žádný nebyl tak starý. Tu otrávený milicionář popadl seznam jmen a vybral z nich prostě namátkou dvacet. Nikdo ze jmenovaných neodporoval. Hall a Parussini, už na prahu svobody jen přihlíželi. Jmenovaní přešli náměstí a vstoupili na nákladní auto. Byl s nimi i správce biskupova domu a policejní důstojník ve službě **Felipe Zalama**. Cestou chlapci zpívali "Salve Regina". Zalama je povzbuzoval modlitbami ke Kristu Králi. Na rozcestí sariněnské silnice 3 kilometry za městem je zastřelili. Doktor Manuel Mur sdělil, že slyšel vyprávět milicionáře, jak chlapcům místo zastřelení nabízeli službu v komunistické armádě. Dostali odpověď: "Nikdy se tak jako nyní nedostaneme bezpečněji do nebe." A proto dali přednost smrti. Zastřelili je dvacet minut před jednou hodinou ráno 13. srpna 1936.

Když milicionáři odcházeli 12. srpna se svými oběťmi, ujistili zbývajících 17 studentů, tři řeholní bratry a jednoho mladičkého kněze: "Zítra ve stejnou hodinu si přijedeme i pro vás." 13. srpna ráno odjeli dva Argentinci.

15. srpna, na svátek Nanebevzetí Panny Marie roku 1936 blízko místa, kde byli zastřeleni jejich spolubratři, učinil velitel popravčí čety těm posledním stejnou nabídku:

"Chcete-li jít na frontu, darujeme vám život."

"Raději zemřeme pro Boha a pro Španělsko," zněla klidná odpověď.

A tak provolávajíce slávu *Kristu Králi a se slovy odpuštění na rtech* a se vztyčeným křížem, zemřelo posledních jednadvacet klaretiánů — misionářů Neposkvrněného Srdce Mariina. Nejstaršímu, který byl knězem, bylo sotva 24 let.

(Pokračování)

Největší výběr záclon, (draperií) do kuchyně, pokojů a ložnic: soubory do ložnic a koupelen
SKLAD HOTOVÝCH DEK A POLŠTÁŘŮ
z dacronu a z importovaného hus'ího peří
Máme 41-letou zkušenost. Vedeme jen zboží kvalitní, obsluhu u nás najdete odbornou. Zákazník náš pán.
NAVŠTIVTE NÁS!
ONDRUS & SON
6533 W. Cermak Rd., Berwyn, Illinois
Tel.: GU-4-1700
Šimkmo na druhé straně ulice proti obchodu Pancner

Nejlépe si pochutnáte v česko-americké restauraci
The DUMPLING HOUSE
1109 S. HARLEM AVE.
STICKNEY, ILL.
Denně čerstvá jídla.
Otevřeno od neděle do pátku od 11 hod. dopol. do 7:30 hod. večer.
V sobotu zavřeno.
Srdečně Vás zve
MARIE ČIHULOVÁ
Rádi posloužíme, chcete-li si vzít jídla domů. Stačí zavolat a pro jídlo si přijít.
Tel.: GU-4-9633

FRANK'S
Mobil AUTO-SERVICE STATION
NA 32. ULICI A OAK PARK AVE.
V BERWYNU, ILL.
(v blízkosti Mac Neal Hospital)
Majitel: Frank Foltýn, evropský automechanik
Veškeré opravy osobních i lehkých nákladních aut amerických i zahraničních značek.
"ROAD SERVICE" — elektrické sváření — umývání aut.
Tel.: 788-7519
PROVOZ: OD PONDĚLÍ DO SOBOTY OD 7 AM DO 7 PM

BYL NÁŠ KAREL ČAPEK JASNOVIDEC?

Felix Mikula:

Karel Čapek (1890—1938) byl "náš", jen co se představil prvotinami své literární tvorby, a zůstává náš neustále, ba v mnohém ohledu stále více. Jsme na něho stále hrdi. Také se od něho můžeme mnohému učit, a to už proto, že tak činí celý vzdělaný svět.

* * *

Tuto skutečnost jsem si uvědomil, když jsem si nedávno přečetl Čapkovu duchaplnou fikci "Válka s mloky". — Kniha se objevila v novém anglickém překladě v minulém červenci. (První vydání vyšlo r. 1936 v Praze u Borového. Od té doby se kniha dožila ve všech světových jazycích vydání nespočetných.)

Často řeším americké křížovky. Co chvíli se v nich setkám s jménem "Čapek" a ještě častěji s výrazem "robot" (lidský automat). Čapkova drama RUR (Rossum's Universal Robots) vyšlo r. 1921. Překlady do cizích jazyků následovaly rychlým tempem. Slovo "robot" se při tom nepřekládalo a už r. 1933 obohatilo Oxfordský anglický slovník.

* * *

Amerika ve své tvorbě "science fiction" (knihy, filmy) *nadále napodobuje Čapkovu* "Válku s mloky". Musel jsem na to myslet, když jsem nedávno pozoroval televisní hru r. 1972 "Conquest of the Planet of the Apes" (o dobývání planety s mluvícími opicemi).

Zdá se, že přemýšlející svět pochopil Čapkovo varovné poučení: Lidstvo Země připravuje záhubu samo sobě. Vydává se na pospas tvorům (t.j. silám), které jsou nižší než člověk. Jaké vedou k tomu důvody? Mimo jiné tyto: Lidstvo s tvrdošíjnou setrvačností mysli v pojmech, které dávaly smysl v dobách uplynulých. Např. státy a státečky zůstávají pro lidi "posvátnou hodnotou", která i dnes dispensuje od všelidské orientace, a která ke všemu oprávňuje, jako kdyby stát byl nejvyšší normou dobra a mravnosti. Pro nezdravý státní ("vlastenecký") egocentrismus nedovede se lidstvo sjednotit ani proti evidentnímu společnému nebezpečí. Při tom je vzájemná závislost už tak nezbytná a očividná. Vždyť lidští obyvatelé naší malé planety už začínají "šlapat jeden druhému na nohy".

U K. Čapka byli mloci oni nižší tvorové, kteří využili krátkozraké nemohoucnosti lidstva. Lidstvo si mloky nejprve zhýčkalo (dosáhli váhy až 50 kilogramů), protože byli dobří na práci, na kterou člověk nestačil. — Ideálem lidstva stala se "kvantita" (všeho co nejvíce), ne duchovní hodnota. *Proto též heslem doby bylo* "co nejvíce mloků". Jejím nevyhnutelným symptomem byla pak mravní agonie. — Vytvořit proti "veškerenstvu mloků" všelidské pokrevní společenství ("one nation") nebylo možné. Diferenciace lidstva totiž už nabyla příliš rušivých a tuhých forem. — Naproti tomu mloci, jejichž počet stoupl na miliardy, zachovali si homogennost, rodovou uniformitu. I začali na lidstvu vydírat s krutou bezohledností, podobně jako dnes vzdušní piráti. Potápěli širé plochy všech světadílů, aby získali "životní prostor".

Čapkovi "Mloci" nepochybně měli lidstvu připomenout či předpovědět společné nebezpečí v době nepříliš vzdálené. Můžeme tu myslet: Na nedostatek energie, na vzdušné pirátství, na smrtonosnou pumu, na přelidnění, na nezbytný přesun lidstva ze Země do vesmíru.

Naštěstí si mloci připravili sami záhubu způsobem, kterému se částečně "přiučili" od lidí. Rozuměli si sice, jenomže mluvili dvěma formami téhož jazyka: Pigin a basic english. S touto nepatrnou jazykovou odlišností stoupl jim do hlavy nesmyslný a nemyslicí kastrovní prestiž.

Měl K. Čapek na mysli nebezpečí a rizika jazykového roztříštění? Je to pravděpodobné. Podle jeho "Mloků" pokoušelo se uděšené lidstvo o jakýsi zjednodušený všesvětový jazyk, který by byl případně dobrý i pro mloky. Vždyť v existujících jazycích světa bylo nepravidelné i nejzákladnější sloveso "býti". — Kdysi se lidé spolu domlouvat nemuseli. Většina z nich se celý život s problémem či kletbou "jino-jazyčnosti" nesetkala a neutkala. Vzdálenost takových 200—300 kilometrů byla už prakticky nepřekonatelná a svářela k "splendid isolation", ba přímo k zbožňování "svojskosti". — Dnes se takové (ba všechny) vzdálenosti scvrkly na nulu. Neisolují a nechrání před vnějším nebezpečím. Proto také nedispensují lidstvo od povinnosti dorozumět se a vzájemně si pomáhat.

Vývoj lidského jazyka musí tedy udržovat krok a tempo s novými skutečnostmi, z nichž jsme upozornili alespoň na některé. — "Dorozumívání", t.j. vzájemné sdílení a chápání vnitřních poznatku, idei, musí být konečně uznáno za nejvyšší zákon a za normu lidského jazyka jako takového. Láska k jazyku vlastnímu nesmí se vynášet na jakýsi zanícený náboženský mysticismus, který se usilovně brání střízlivé logice.

— Jazyk všelidský byl by, přinejmenším současně a souběžně s jazyky oblastními, pro lidstvo dobrodiním a životním požadavkem.

Tento závěr se mi usilovně nabízel, když jsem četl vysoce odborné hodnocení mé knížky "Řeč — dar boží" z pera dr. A. Rozehnala.

R. se obává: "Blahodárné kulturní víření a zápolení bylo by vystřídáno jakýmsi mlčením sibiřských pláni, kdyby přestala různost kultur na jazykové bázi."

Já jsem při psaní knížečky předpokládal, že oblastní jazyky by musely neurčitě dlouho existovat v rozumném spolunažívání s jazykem společným pro celý lidský rod. — Dále: Ideové či kulturní víření zůstalo by v lidstvu bezpečně zachováno, podobně jako nikdy nevymře různost názoru v téže rodině, která přece mluví "týmž" jazykem. — Tím spíše v národních celcích, přes společný jazyk, vždy bylo a bude ideové víření a potýkání. Budou se hádat i kvůli společnému jazyku. — Ideový neklid a boj je dán už tím, že úplná ideová shoda a dohoda mezi mluvícími není zdaleka zaručena zvukově navlas stejnými slovy a stejnou mluvnicí. — Jiným slovem: Vždy bude v lidstvu kulturní neklid kvůli tomu, co jazyk vyjadřuje. — Inu, rozum člověka (schopnost proniknout do světa idei, k neviditelné podstatě věcí) je až smutně omezená, kdežto jeho svobodná vůle je povážlivě a vrtošivě nespoutaná.

Dějiny jsou věru spolehlivým svědkem, že v oblasti téhož jazyka nejednou vypukly prudké až krvavé kulturní boje, ve kterých se "rodný" jazyk stával téměř útočnou zbraní. — Myslíme tu jen: Na Německo (reformace), Francii (velká revoluce), Rusko, Mexiko, Čínu atd. atd.

Společný jazyk by lidstvu poskytl alespoň možnost dohovořit se na společném postupu, kdyby mu šlo o život a kdyby měl přiměřenou dávku dobré vůle.

Přátelský večer s Karlem Jezdínským

Odbočka ČSNRA "GAMMA" zve na přátelský večer v sobotu 27. listopadu v 8 hod. v Lincoln Federal na Čermákově třídě.

Naším hostem bude dr. Karel Jezdínský, jeden z vedoucích redaktorů Svobodné Evropy v Mnichově (do r. 1969 býv. spolupracovník Čs. rozhlasu naposled jako zpravodaj v jugoslávském Bělehradě).

Odpoví na vaše otázky v mezinárodní politické situaci. (Na Večírek Sparty se ještě všichni dostaneme.)

J. Netík, předseda
Št. Brym, jednatel

Víte kdo je Zbigniew Brzezinski?

Ti z našich čtenářů, kteří mají dobrou paměť na jména, si možná dosud na toto polské jméno vzpomínají z dob Johnsonovy administrace. Brzezinski, profesor politických věd na Columbia university, byl po nějaký čas Johnsonovým poradcem v mezinárodní politice pro vztahy se Sověty a komunistickými zeměmi. V letošní presidentské volební kampani se jeho jméno opět objevilo mezi poradci Jimmy Cartera.

Jako dobrý znalec mezinárodního komunismu a moskevského imperialismu patřil v Johnsonově administraci k těm poradcům, kteří vždy hájili nesmlouvavě tvrdou linii vůči Moskvě. President Johnson však mohl jeho rady jen zřídkakdy uplatnit. Jak si bude počínat nově zvolený pan president Jimmy Carter, a do jaké míry se změnily názory pana prof. Brzezinskiho, to dosud nevíme.

Co však bude naše čtenáře jistě zajímat je toto:

Zbigniew Brzezinski se narodil ve Varšavě r. 1928. Je katolík a oženil se s Emilií Annou Benešovou, která je neteří dr. Edwarda Beneše, druhého presidenta Československé republiky. Její otec, Karel Beneš, byl farmářem ve Wisconsinu.

Bermudský trojúhelník znovu zkoumán

Řím. — Skupina italských vědců chce ještě před koncem tohoto roku prozkoumat 80 tisíc čtverečních mil velký "Bermudský trojúhelník" v Karibském moři, ležící mezi Kubou, Bahamskými ostrovy a Bermudami, obávaný mořeplavci už od 16. století. I v současné době tam záhadně zmizelo poměrně příliš mnoho lodí a letadel. V roce 1946 eskadra 12 amerických vojenských letadel tam zmizela beze stopy, a dvě lodi U.S. námořnictva, poslané pátrat po zmizelých letadlech, se nikdy nevrátily zpět. Italští vědci chtějí nalézt vysvětlení záhadných zmizení v tomto trojúhelníku.

České bohoslužby v Hallettsville, Texas

Mše svatá v české řeči a s českými zpěvy bude sloužena v 1:30 odpoledne v neděli dne 21. listopadu v kostele Božského Srdce Páně v Hallettsville. Při českém kázání bude čten text promluvy Msgr. Petra Lekavého z Cavalier, Severní Dakoty, kterou měl při české mši sv. v kostele sv. Petra ve Filadelfii, Pa., dne 7. srpna t.r., kde odpočívají tělesné pozůstatky blah. Jana Nepomuka Neumanna. Už příštího roku má být slavně svatořečen.

Msgr. Alois J. Mořkovský

VHODNÉ VÁNOČNÍ DÁRKY:

Křišťálové sklo, mnohé nové vzory. Rovněž výběr barevného skla, likérových a vinných souborů.

Keramika z Domažlic, z Tupes a Modré.

Mnohé vzácné **české knihy**, jako Palackého dějiny, Šetelík: 110 obrazů. Hrady a zámky a jiné umělecké obrazové publikace, jakož i zábavné knihy, slovníky a učebnice v jedinečném výběru.

České a slovenské **rekordy**. Seznamy zdarma na požádání.

Obrazy, také originály: Prahu, Bratislavu, Českomor. vysočinu. Dětské výjevy a jiné.

Importované bonboniéry v krásných krabicích.

Na vánoční stromky importované čokoládové ozdoby v pestrém staniolu: Mikulášky, vláčky, šampaňské láhvičky a mnohé jiné. Také krabice sdružených v cenách $3.00, poštou $4.50. — Jiné jako autíčka, hodiny, šišky — mléčná čokoláda (Storz) 79¢ krabice, pošt. $2.30.

Salonky polévané čokoládou ve zlatém balení, krabice $2.59, pošt. $4.15.

Mariánské oplatky s čokoládovou náplní, plechovka $2.85, pošt. $4.40.

Nejlepší švýcarské **čokolády** značky **Tobler** stále na skladě. Přijďte a přesvědčte se!

TUZEX

Potravinové balíčky, beze cla nebo dárkové poukázky do Československa — vyřizujeme nejrychlejší cestou spolehlivě a zaručeně. — Seznam zdarma.

Vánoční blahopřání anglické, české, slovenské, chorvatské a i v jiných řečích.

Kuchyňské potřeby všeho druhu, koření, čaje, kuchařské knihy české i anglické, mák, kmín atd.

Panenky v krojích od $4.50 do $59.00, poštovné zvlášť. — Vyžádejte si seznam.

Největší nákupní středisko československého zboží v Americe

*

Zákazníky v Illinois upozorňujeme, aby na každý $1.00 zaslali o 5¢ více na státní daň.

F. PANCNER,

Importér a zástupce Tuzexu

6514 W. Cermak Rd., Berwyn, Ill. 60402

telefon 484-3459

P. ALBERTI:

DON BOSKO

JEHO DOBA A DÍLO

(Pokračování z min. č.

Na neštěstí nebyl Don Bosko právě doma. Co nejdříve pospíchal tedy k novému arcibiskupovi poděkovat za vzácnou návštěvu a poprosit o otcovskou ochranu pro salesiánskou kongregaci.

"Jak pravíte, Done Bosko, kongregaci? Vy jste založil řeholní kongregaci?"

"No ano, Monsignore!"

A Don Bosko vyprávěl arcibiskupovi podrobně všechny své starosti, které dosud měl se zajištěním své kongregace pro budoucnost. Arcibiskup poslouchal jen na půl ucha, mračil se víc a víc, až vybuchl: "Doufal jsem, že Don Bosko a jeho spolupracovníci budou mi pomáhat v práci pro mou diecési, zvláště ve výchově mládeže, a nyní mi Don Bosko tady mluví o společnosti, určené pro práci ve veškerém světě, a ještě chce po mně, abych mu pomáhal vymanit mladou kongregaci z přímé odvislosti od diecésního biskupa! To je přece smělost..." A arcibiskup vstal, měl Dona Boska dost. Oba se rozloučili několika, nic neříkajícími větami, které však říkaly až příliš mnoho o chladu, jaký od té doby zavanul mezi arcibiskupem a Donem Boskem.

Don Bosko tušil, že mu nastanou nové a trpké kříže. A kříže přišly. V září 1867 dostal Don Bosko od arcibiskupa lístek obsahu velmi stručného, ale pro Boska hrozného: Donu Boskovi se zapovídá zaměstnávat kleriky, pocházející z turinské diecése, v salesiánském ústavě. Také upozorňuje arcibiskup, že od té chvíle neposvětí seminaristy, kteří nebydlí v kněžském semináři. — Lístek byl smrtící ranou pro provoz v salesiánském ústavě. Don Bosko se pokusil několikrát, aby arcibiskup odvolal své, pro ústav tak kruté rozhodnutí, ale marně.

"Chcete tedy, Monsignore," pravil arcibiskupovi, "aby můj ústav zahynul? Moji klerikové mají žít v semináři, moji mladí kněží mají jít do Ústavu pro vyšší vzdělání kněžské, kdo mi zbude pro mé hochy? Zůstanu sám bez pomoci."

"Nemohu za to, můj drahý Done Boska," odvětil arcibiskup, "zájem o studia těchto mladých kleriků mi diktuje mé nařízení."

"Pojďme tedy, Monsignore, pojďme do Říma, vyložíte tam své důvody a já své. Svatý Otec ať rozhodne."

"Ne, ne, tato maličkost se týká jen nás dvou, tu si rozhodneme sami."

Tato maličkost! Maličkost trvala léta a léta, přecházela z Pia IX. na Lva XIII. a trýznila ještě dlouho srdce Boskovo. Osten té maličkosti se brzo ukázal u příležitosti kněžského svěcení salesiánského řeholníka Albery, rodáka z turinské diecése. Don Bosko poslal tehdy k arcibiskupovi Dona Cagliera, aby se pokoušel vyprosit posvěcení Alberovo.

"Nemožno, nemožno!" odpověděl na prosbu arcibiskup.

"Proč nemožno, Monsignore?"

"Protože klerik Albera je můj diecésán."

"Ale je současně také členem salesiánské kongregace."

"Jaké salesiánské kongregace! O nijaké salesiánské kongregaci nevím, vím však, že klerik Albera je z None, a None patří do mé diecése."

"Vaše Milost však jistě ví, že Řím schválil již roku 1864 naši kongregaci. Příslušný dekret je uložen přece v arcibiskupském archivu."

"No, no, co mám tedy dělat?"

"Přesvědčte se, zdali jedná Don Bosko správně nebo špatně. Jedná-li správně, povzbuďte ho, jedná-li špatně, postavte se proti jeho činnosti."

"Já chci mít své kleriky v semináři."

"Pak podepisujete našemu ústavu rozsudek smrti."

"To nikoli, nejsou přece všichni vaši profesoři a dozorci z turinské diecése."

"Ale, Monsignore, jak chcete učinit, aby ostatní biskupové nenapodobili svého metropolity, až se dovědí o vašem jednání?"

Umíněnost arcibiskupova velice poškodila salesiánskou kongregaci. Mnoho kleriků dalo se odloudit z kongregace a studovali dál v kněžském semináři. Jiní zůstali sice Donu Boskovi a kongregaci věrni, ale jakási tíseň lpěla na jejich duši, tíseň před nejistou budoucností. Roku 1850 byl kněžský seminář zavřen. Mnoho bohoslovců nemělo tehdy kam se uchýlit. Don Bosko jim poskytl ve svém ústavě tehdy přístřeší a zachránil jejich kněžské povolání. Věru, trpkou dostal za svou tehdejší velkomyslnost, po sedmnácti letech od samotného arcibiskupa odměnu!

* * *

V Turině se opřeli proti Donu Boskovi, že chce býti neodvislým, v Římě zase, že zavádí novoty nebývalé. Don Bosko si vyžádal opětně od četných biskupů odporučující listiny, mezi jinými i od kardinálů arcibiskupů pisánského, ankonského a fermského, od arcibiskupů luckého a janovského, od biskupů z Alessandrie, Novary, Susy, Mondovy, Saluzza, Albengry, Puastally, Reggia, Asti, Parmy, Alby a Aosty. Balík vzácných odporučení došel sice posvátné kongregaci pro záležitosti biskupské a řeholní, ale její sekretář Mons. Svegliati byl neustále názoru, aby sv. Stolice oddálila potvrzení kongregace salesiánské. Kongregace je prý málo řeholní, stanovy jsou příliš jednoduché, slib chudoby nemožno nijak spojit s civilním právem jednotlivých řeholníků, které jim dovoluje mít soukromý majetek, studia jsou příliš rychle a nedbale odbavována, jeden bod stanov je vůbec nepřípustný, a nic nebrání tomu, aby klerikové byli vychováváni v semináři. Don Bosko jen ze svéhlavosti nechce přistoupit na čtyři články z memoranda mu zaslaného. A ještě mnoho a mnoho jiných důvodů našel výtečný sekretář Mons. Svegliati. Kdo by se divil, že kongregace žádost Boskovu o potvrzení stanov zamítla. Dopisem z 2. října 1868 oznamoval sekretář Mons. Svegliati Johovu zprávu Donu Boskovi.

Proč jsem jen nejel do Říma sám, pomyslil si Don Bosko, byl bych vše vyložil sv. Otci, jinak se záležitost protáhne zase na roky. Dne 8. ledna 1869 nastupoval Don Bosko svou třetí cestu do Říma. Přátelé ho z cesty zrazovali: "Nic tam, Done Bosko, v této době nepořídíte. Páni jsou tam proti vám zaujati, přece víte, kolik nespravedlivých posudků bylo z Piemontu do Říma odesáno o vás, o vašem díle, o vaší kongregaci. V Římě se dnes myslí jen na přípravy ke koncilu. O věcech, které si chcete vymoci, bude se beztak jednati na koncilu. Nejezděte nikam, počkejte, až věci dozrají. Čas je nejlepší lékař."

Tak radili Donu Boskovi lidé, ale jakýsi vnitřní hlas mu vnukal, aby jen jel. Celý svět zdál se býti proti němu, ale Don Bosko doufal v Pannu Marii Pomocnici, jíž právě stavěl chrám, a ve sv. Otce, jehož blahovůle jej nikdy nezklamala.

Když přijel do Říma, viděl hned, že turinští přátelé mluvili pravdu. "Sotva jsem začal prozkoumávat půdu," psal Don Bosko přátelům do Turína, "poznal jsem, že málokterý prelát přeje mým záměrům. Téměř u všech setkal jsem se s chladem anebo s pochybností o účinek mé cesty. Především jsem postřehl, že mám proti sobě nejvyšší církevní hodnostáře."

Co činit? Donu Boskovi zbylo jen jediné, vymodlit si zdar své cesty a prosit o přímluvu a pomoc nebeskou. Pán Bůh jej vyslyšel.

K nepřesvědčeným odpůrcům Boskovým patřil kardinál Berardi. Jedenáctiletý synovec kardinálův onemocněl právě tyfem a zápasil se smrtí v domě svých rodičů. Rodiče i kardinál třásli se ustrašení o jedináčka a dědice rodného jména i statků. O Donu Boskovi šla tehdy už pověst jako o člověku zázračném. Poslali tedy kardinál i otec nemocného hošíka k Boskovi, prosíce, aby nemocného navštívil. Don Bosko přišel k večeru do paláce Berardiho. Uvítala jej celá rodina jako zachranitele, a už jej vedli k umírajícímu. "Done Bosko, uzdravte nám ho," prosili otec i matka.

Důvěřujte v Pannu Marii Pomocnici," odpověděl Don Bosko, "a začněme spolu devitidenní pobožnost k její cti."

Klekl si ihned a začal se modlit. Potom požehnal chlapce a odešel. Ještě nepřekročil práh paláce a nemocnému klesla horečka. Když po třech dnech přišel opět hocha navštívit, chlapec seděl vesele na lůžku, bavil se a dováděl. Nebezpečenství bylo zažehnáno, zdraví se vrátilo. Panna Maria nevyslyšela jen z poloviče. Rodiče hošíkovi nevěděli, jak se Donu Boskovi odvděčit, a strýc kardinál se rozplýval díky.

"Co bych vám, Done Bosko, mohl udělat, v čem bych vám mohl prospět? Jsem k vašim službám."

"Žádám po vás, Eminence, jedinou věc, pomozte svým vlivem u sv. Otce, aby dal potvrdit mou kongregaci."

"Můžete se na mne spolehnout," slíbil kardinál a slibu dostál.

Jeden odpůrce byl tedy odzbrojen, jak jen získat odpůrce jiného, kardinála státního sekretáře Antonelliho? Don Bosko šel kardinála navštívit. Zastal kardinála v křesle, právě v záchvatu bolestí prudké dny.

"Eminence, přišel jsem vás poprosit o přímluvu, abych dosáhl potvrzení své kongregace."

"Ach, ubohý Done Bosko, vidíte, na čem jsem. Nemohu ze světnice."

"Smím trvat na své prosbě, Eminence? Uvidíte, že vám bude lépe."

"A co mohu pro vás učinit?"

"Promluvit se svatým Otcem v náš prospěch."

"Rád, velmi rád, jen až se začnu trochu vláčit."

"Důvěřujte v Pannu Marii Pomocnici a budete hned chodit, ale slibte mi, že si vzpomenete potom na mou ubohou kongregaci."

"Ovšem, ovšem, jak se budu moci pohnout, půjdu k svatému Otci."

"Zítra, Eminence, ano?"

"Zítra? Co si myslíte?"

"Myslím si, že zítra půjdete k sv. Otci. Důvěřujte jen v Pannu Marii Pomocnici, pravím vám, a zítra jste u sv. Otce."

Pokračování

Nový britský pokus o záchranu Ženevské konference

Ženeva. — Konference o budoucnosti Rhodesie v Ženevě se dostala do slepé uličky kvůli neshodě obou vyjednávajících stran ve věci data předání vládní moci rhodéské černošské většině. Zatím co delegáti černochů žádali, aby jim byla dána před uplynutím jednoho roku, běloššti delegáti trvají na původním anglo-americkém plánu a považují dvouletou přechodnou dobu za absolutně nutnou. Žádná ze stran nechtěla ustoupit ze své pozice.

Proto Ivor Richard, britský předseda konference, navrhl jako datum předání moci 1. březen 1978, tedy po uplynutí 15 měsíců. Toto datum také uznaly za vhodné africké vlády Tanzanie, Zambie, Botswany, Mozambiku a Angoly. Delegáti rhodéských černochů však zůstávají rozděleni o této věci; zatím co dva z nich neústupně požadují, aby předání moci se událo 1. prosince 1977, dva jiní vyslovili přání, aby se pokračovalo v jednáních bez ohledu na to, kdy bude předání moci provedeno.

Spojené státy opět vetovaly žádost Vietnamu o členství OSN

New York. — V pondělí 15. listopadu U.S. velvyslanec u OSN William Scranton vetoval před Bezpečnostní radou jménem Spojených států žádost Vietnamu o členství světové organizace. Scranton řekl, že Vietnam není kvalifikován pro toto členství, protože doposud nepodal zprávu o osudu 800 Američanů, pohřešovaných ve vietnamské válce, čímž projevil vážný nedostatek lidskosti a ochoty dodržovat mezinárodní závazky.

President Carter bude musit podporovat investice a bojovat proti inflaci

Chicago. — William M. Batten, předseda Newyorské burzy (New York Stock Exchange) vyslovil naději, že nově zvolený president Jimmy Carter bude ve své ekonomické politice podporovat soukromé investice a bojovat proti inflaci. Varoval, že zvýšení inflace by bylo neštěstím pro celou naši zemi; mělo by totiž nepříznivý vliv na bursu, která představuje schopnost národa tvořit nový kapitál a tedy tvořit nová pracovní místa. Batten také řekl, že od zvolení Cartera presidentem silně klesly ceny akcií, což je normální reakce investorů před nejistotou, jaká bude ekonomická politika nové administrace a trpí tím obchod i příležitost k vytvoření příznivých podmínek k náboru pracovních sil v průmyslu.

VOICE OF THE NATION

THE CZECH FAMILY

dr. josef čada:

Easter like Christmas broadcasted its charms and pleasures over the Czech community coming after a dreary slushy City, winter or the confining isolation of the snowbound prairie, it became the "new leaven" — the period of resurrection which the gentle season of spring brought to men and nature alike. As such it was greeted by the neat farmyard cleanly swept of its winter debris and the whitewashed and scrubbed tenement apartments of the city dwellers. Its festive spirit was reflected in the housewife's culinary art especially her annual "easter lamb", a cake baked in the form of a reclining lamb and heavily coated with icing and candied fruit. Children in many families exchanged gaily colored eggs and some of the luckier ones whose mother or aunt learned the art in the old country, proudly displayed eggs elaborately designed in geometric patterns of lines and spaces or covered with Baroque shapes of flowers and fancy scrolled work. As at Christmas so now friends too would gather for visits and merrymaking. The Easter dinner of roasted suckling pig or kid were the cook's specialties of the holiday.

Another means of neutralizing the effects of a humdrum course of daily life was the Czechs often too convival observance of such feast days as that of saints Joseph, Wenceslaus, John Nepomucene, Mary, Ann, and Ludmila. The names of these saints were most commonly given to infants at the time of baptism. Birthdays were rarely commemorated in the community. Save for such milestones as the twenty-first year or attainment of maturity or the accomplishment of the half century mark, when it was said that the individual had "already seen Abraham," attention to day's of one's nativity was seldom observed.

Custom had it that one's namesday had to be celebrated properly by raising the individual to prominence and recognition, if only for a day. The favored friend, baptismal sponsor, employer, or benefactor on the morning of his feastday discovered notices of well wishes on the pages of the Czechs daily press. Throughout the day friends called upon him to pay their respects, and relatives came to spend the evening at his home. Often he who was so honored stayed away from his daily occupation or, if a store-keeper, closed his shop. In parishes where a pastor or curate was being feted, a school holiday was declared, and parishioners gathered for festivities in the school hall. A characteristic adjunct of every namesday celebration was the brass and woodwind quintet or sextet of musicians who for a few pennies serenaded the merrymakers. The music of "the hungry five", as the players were usually called, kept the community in a festive mood deep into the night.

Czech settlements sought to keep in step with their American neighbors by commemorating with them such national holidays as Lincoln and Washington birthdays. Memorial Day, Fourth of July, and Thanksgiving. The two Presidents were honored by editorials, articles, and pictures in the press and by children's patriotic programs in freethought and parochial schools. On Decoration Day each community gathered in the cemeteries to honor not only the native fallen dead but also the "boys", who fought and died in the Civil and Spanish-American wars. On the Fourth of July, veterans joined by fraternal groups and civic minded civilians paraded down the flag studded streets of the neighborhood to the playing of bands, noise of fire crackers, and cheers of bystanders. Thanksgiving in not a few households was doubly observed, once as an officially declared American holiday and second time at St. Martin's day, when the people of Bohemia were wont to render thanks for the blessings of the year.

Apart from public celebrations there were also days observed privately such as christenings, weddings, first reception of church sacraments, and funerals. The privilege of being a baptismal sponsor was reserved to close friends and relatives and he who performed the function was entitled to a respected place in the family circle. Custom dictated one set of sponsors for all the children of the household and the naming one of the children after the God-father and God-mother. Freethinkers substituted for the religious ritual a ceremony prescribed by their fraternal organizations. In this the infant was given its name by the presiding officer usually during the course of a lodge meeting.

Confirmation and First Communion also called for proper form of social recognition. The sponsor at the Confirmation was the same, when possible, as he who held the child at baptism. Both First Communion and Confirmation were administered to a group rather than an individual and thus involved the family and the parish as well. During Confirmation all Czech clergy of the countryside or city gathered to function as assistants of the officiating bishop. As a parish happening, Confirmation or First Communion called for church attendance of the entire parish and was performed in all the splendor the church could afford.

Marriage likewise fell into the scheme of events which the Czech invested with special customs. Wedlock in Bohemia was a serious affair and resulted in considerable preliminary negotiation. By legal contract the bride and the groom's family carefully discussed the matter of dowery, the support of the groom's parents if these released the farm to the son and the financial obligation of the new master towards his still unmarried brothers and sisters. In America such negotiations were unnecessary, for primogeniture here had no meaning and land and opportunity were plentiful. Yet some remnants of the contractual agreement were indicated here and there, when the bride and groom were brought together by the wish of their respective parents. Engagements, like marriage, were not made lightly. In America, as on the Continent, they were considered almost as binding as the wedlock itself. Catholic families would sometimes solemnize them in the presence of the parish priest.

The traditional Czech marriage ceremony followed a rather set pattern. On its way home from the church the bridal party was halted by barriers of ribbons stretched across the road until the groom paid a ransom demanded of him. The custom symbolized the primitive Slav purchase of the bride from her people. Throughout the evening festivities, the aim of marriage as procreation was impressed upon the bride. Her subjection to the husband and her maternal responsibilities were exemplified by a formal removal of her wedding veil. This function was entrusted to an older matron who during the ceremony solemnly welcomed the bride into the circle of married women by song and verse. When the gaiety of the revellers reached a proper pitch the bride was cloaked in an apron and forced to hold a doll or an infant in her arms, and both she and the groom were given ribald advice by the merry makers. The festive table, invariably heavy laden with food, was a project of the bride's family, friends, and relatives. At every wedding conviviality reigned supreme, and always lasted long after the newly wedded had retired for their first night together.

An occasional manner by which marriages were consumated resulted from the prosaic marriage proposal printed for a fee in the daily press. A sample follows: "Since there is no opportunity by which I might find a mate in this community, I am obligated to resort to this offer. I am thirty years of age, neat, own a business, and have some money. I do not ask for a young or beautiful woman. Rather I should prefer a spouse who is healthy, intelligent, and industrious. She should be prepared to become a good wife, mother, housekeeper, and helper in the business. Only women of serious intentions are invited to send their photograph to me through the editorial offices of this paper". Such proposals usually came from men living in an American environment or farming in some isolated region. They were a means to marriage of elderly maiden ladies, who by working in industry or as housemaids acquired a modest dowery by their thrift. Sometimes those seeking a wife or husband resorted to a marriage broker. The latter charged a fee on the basis of the kind of mate he procurred for the applicant. Though it might seem that marriages, so utterly devoid of romance, might flounder, the opposite was the case. Their economic stability outweighed many factors of personal incompatability.

Death in the family had an accepted protocol. By custom the bereaved made calls upon relatives and friends to announce their loss. Obituaries in the daily press were to be commensurate with the wealth and social position of the deceased one. Condolences from societies, lodges, and friends appeared in the papers during the three days set aside for waking. The coffin was kept in the family sitting room. There too began the obsequies on the day of the funeral. Bereavement was publicly announced by a cluster of flowers attached to the front door. In the instance of an adolescent and unmarried person the flowers were white. For an older person they were colored and tied together by a purple sash.

Every funeral was a time of ordeal for the family, subjecting it to the task of entertaining those who called during the days of the wake and compelling it to listen to maudlin rituals of fraternal lodges on the burial day. Lest they be subject to criticism of local gossips the bereaved were to demonstrate their sorrow and anguish by audible expressions of grief particularly at the moment when the casket was being lowered into the grave. The quality of the funeral was judged by the cost of the coffin, number of horses drawing the hearse, length of the cortege, number of floral pieces and strength of the brass band leading the funeral procession through the streets. Unscrupulous undertakers sometimes took advantage of the family and exploiting its sorrow staged a funeral of such pomp and circumstance that its cost consumed not only what insurance the deceased carried but also absorbed most of the family's savings. The designated period of mourning during which the family avoided any kind of amusement and wore mourning weeds lasted a year.

The Czechs held the dead in reverence. They remembered their anniversaries by memorial notices in the press or by religious services. They often visited the graves of their loved ones to commune with them in thought. They kept the cemetery plots neat, trim and covered with flowers from Memorial Day in May to late autumn. Some families even enclosed the burial plots with a fence and furnished cast iron benches for the comfort of visitors. Many erected tombstones with affixed portraits of the death and petitions for a "pater noster" or a moment of remembrance.

(Continued in next issue)

You may depend upon your doctor's orders being carried out when we compound your prescription.
Our double-check system guarantees accuracy.
THE
REXALL
DRUG STORE
RIEDL'S
PRESCRIPTION
PHARMACY
3156 W. 26th, Chicago.
(JUST EAST OF KEDZIE)
Bishop 7-7550
ABDOMINAL SUPPORTS
For aches and pains try our RRR Rheumatic Relief
ELASTIC STOCKINGS
We have in stock the well-known medicinal products of
VAVRA'S PHARMACY
Jedokaz — Všehochuť

Noworul Memorial Chapels
2658 S. Central Park Ave. Telefon: 762-2233

Magnificent Success of Czech Participation in 41st International Eucharistic Congress in Philadelphia

Ludvik Nemec:

With sentiments of deep gratitude to all who contributed in any way to the success of Czech participation in the 41st International Eucharistic Congress in Philadelphia. I can with joy announce that it succeeded in all its aspects. The faithful Czechs and Moravians really defended their national honor in the competition of thirty-two participating national heritage groups, and their participation was praised by ecclesiastical and national public.

In a national aspect, it was a real national manifestation. The Czech unit in national costumes, which took part in the great parade on Sunday August 7th at the opening of the Congress, attracted great attention. This group was organized in New York City under the direction of Father Alois Vyoral, and Cardinal Krol himself told me that "the Czech group was one of the most colorful units". Indeed, Czech and Moravian national costumes are so colorful, distinct and beautiful that few other nations can be compared with them. Simply a parade of the Czech group with the flag of the Czechoslovak republic was a public profession of our christian traditions and national pride. A local television also had releases showing our national costumes from the parade, and thousands of people shows their great pleasure with applause for the Czech group.

In a religious aspect, the Czech participation was a great spiritual manifestation of the faith. The Church of St. Peter the Apostle, where our Blessed John Neumann is buried, was overcrowded. According to official count, there were two thousand in the upper Church and a few hundred in the lower one. The beautiful people's singing of Czech liturgical hymns, directed by Father Vyoral and accompanied with the organ by a great regenschori-organist, Mr. Godfrey Tomanek of Norwich, Connecticut, was dynamic, captivating and very impressive. And all those Czech national costumes (in number about 200) were so beautiful that they elicited admiration and had an impact upon all present. Groups in national costumes were provided by the Moravian Cultural Society, the Club Domov, the National Alliance of Czech Catholics chaired by Mrs. Mildred R. Janda, and groups were from New York City, Endicott, New York, and Washington, D.C.

I believe that Czechs in U.S. never saw so many of their priests at the altar at once. There were over sixty concelebrants, among them four bishops, with the principal celebrant the Most Reverend John L. Morkovsky of Texas, one abbot, Rt. Rev. Thomas Havlik, O.S.B., and one deacon. All participants were delighted with a liturgical booklet, which was prepared for them and everyone received gratis.

By way of cultural aspect, the Czech exhibition, spaced in six booths, was one of the best of all national groups and attracted crowds of visitors in Civic Center from July 29th to August 7, 1976. Interplay of national, religious and cultural ideas was the faithful reflection of all Czech national and religious traditions. As a center of attention was a scene of the Infant of Prague with the background of national folklore in a representation of three mannequins in national costumes. Czech religious traditions were represented by Czech Heaven, created by Czech painter, Mr. Jiri Zavrel of Los Angeles, and paintings of all national saints and patrons in artistic elaboration by Miss Alena Pokorna, a Czech artist from Chicago.

The national traditions were represented in a historical setting of Czech history beginning with the Saints Slavic apostles, Sts. Cyril and Methodius, to the present times. In direct relation to this, exhibition of all books of the late Czech Historian, Francis Dvornik, who was the best interpreter of Czech national traditions, was very appropriate. Last, but not least, the tragic situation of the Catholic Church in contemporary Communist Czechoslovakia was also distinctly expressed by representation of all silenced and imprisoned Cardinals and bishops. All in all, this Czech exhibition eloquently revealed that Czechoslovakia was a cultural and christian nation, and in this sense the exhibition fulfilled its mission.

By way of human aspect, the Czech participation in the Congress provided occasion to a variety of meetings of many friends, who had opportunity after so many years to have nice talks with good meals at St. Peter's or in Slovak Hall. It appeared like one family's get together! It is rather a pity that time was so short and the program was so rich, that everybody was in a hurry to go to different places. The youth of the Club Domov in Chicago and of the Moravian Cultural Society created an enjoyable atmosphere with their national dances in Slovak Hall.

Finally, also by way of financial aspect, the participation was a success. Despite the circumstance that things like meals, pictures, emblems, buttons, and liturgical books were provided either gratis or cheaply, almost all expenses were covered, with great reliance on Divine Providence. Later we will give a financial report. We can say, however, that the Czech Catholics of Texas helped considerably. God himself seemed to keep his protective hand upon the Czech Committee so that it did not fall into great debts. It would seem that magnanimity in actions and a dedicated and conscientious work for religious purposes was amply rewarded. It is said that "God helps those who help themselves", and in this sense the Czech committee benefitted in God's blessings.

I hope that all Czechs and Moravians participating in the Congress took with them God's blessing and the sense of satisfaction from their Czech participation in the 41st International Eucharistic Congress, and that in the same measure in which, in love, we all did our work to prepare it. We hope that we did not disappoint anyone in this.

The Eucharistic Christ must also have been pleased by such great numbers of Czechs coming to give public testimony to their catholic faith in the Eucharist, which was also so well explained and accepted by our Czech forefathers for many centuries. In this sense, Czechs and Moravian shows convincingly that they cherish their heritage of their ancestors in the sense of the emphasis, "Heritaře of fathers, preserve to us, o Lord," so devoutly relived by the Czech liturgy at St. Peter's Church in Philadelphia, held on Czech Heritageday, August 7, 1976! Let the same heritage be the legacy of all this, and unite us in one great family of faithful. This, with God's help, we pray fervently!

We thank you all for splendid cooperation, which was the sources of all success. It was the late Cardinal Beran who used to say: "Be united. Only those God is helping!" And let it be thus always!

CHICAGO DISTRICT ALLIANCE OF CZECH CATHOLICS

The meeting of the Chicago District Alliance of Czech Catholics was held on Monday Nov. 15th, at the Blessed Agnes meeting hall. President, Mr. James Kubicek welcomed some twenty-two members in attendance.

A report on the recent Czech Catholic Day was given by Treasurer Marie Kaspar and the proceeds were found very gratifying. The division of the proceeds was decided on by the majority to distribute to the following: The National Alliance of Czech Catholics $2,000.00, St. Procopius Abbey, Lisle, Ill. $1,000.00, St. John Nepomucene College in Rome $1,000.00 and $500.00 to the Hlas Národa Czech Catholic newspaper.

It was announced that the Annual meeting of the Chicago District Alliance will be held on Sunday, Jan. 30, 1977 starting at 2:00 p.m. sharp. In the letters mailed to members the time was set for 2:30 p.m. but due to the lovely program planned for that day, it is imperative that meeting starts at 2:00 p.m. Refreshments will be served. More on this meeting later.

As this meeting was so close to Thanksgiving, president Mr. Kubicek suggested that we have a $10.00 free gift *to be given to the person whose* name would be drawn and who was present. Well wouldn't you know it was the luck of Sylvia Kucera to be the recipient of the gift. Mr. Kubicek also treated all present to a light snack. Thank You Mr. Kubicek for your generosity and thoughtfulness.

The meeting proved to be a very lively one.

It was also announced that the Czech Catholic Day would again be held at Wozniak Gardens in September of 1977.

All in all it was an evening well spent by all in attendance.

S. K.

Looking Ahead

by
Dr. George S. Benson
President
NATIONAL EDUCATION PROGRAM
Searcy, Arkansas

WORLD GOVERNMENT VIA WORLD CURRENCY

Perhaps you are a little confused by the monetary news out of Washington these days. Perhaps you read somewhere that Congress is being asked to pass H.R. 13955, a Bill to Amend the Breton Woods Agreements Act of 1944 to permit the International Monetary Fund to dispose of its gold holdings. Even though Congress had not passed that Bill, the International Monetary Fund went ahead with the sale of 780,000 ounces of gold at public auction on September 15, 1976.

Visit to an Insane Asylum

If you think that is peculiar, then have a look at some of the other measures included in that Bill, H.R. 13955. What this Bill will authorize, in addition to doing away with any form of gold value among the nations of the world, is to make the value of the American dollar dependent on the fluctuating values of 15 other nations. None of those currencies, including the dollar, would have any par value and none would be backed up by anything more substantial than a politician's promise.

The Bill asks the United States to give the International Monetary Fund additional dollars to the extent of 1 billion 705 million dollars Special Drawing Rights. For those of you who don't know what a SDR is . . . get set for a surprise. Here is what it is:

It is a "reserve" against national paper currency and is defined in the Bill "in terms of a weighted basket of the market exchange rates of 16 major currencies, with the dollar representing approximately one-third of the basket."

What is the par value of these mystical Special Drawing Rights? That is just the point . . . it has no par value. The nominal value of the currencies of those 15 other countries is changing every day.

But this is the serious point . . . the American dollar, one-third of that basket, would no longer have any par value either . . . nor would any other currency. The value of world currencies would all be in the hands of a very few people who would control all the currencies of the world. This could virtually place world government in the hands of a few.

What is to happen to the money received as the IMF is auctioning off its gold? A large part of it came from the U.S. supply and belongs actually to the American people. But, the International Monetary Fund is selling it to the highest bidder and giving the price of it to the emerging nations of the world.

This is all strange business. America has been able to help poor nations so much in the past 30 years only because America was strong. Poor nations couldn't help others very much for the reason that they themselves were poor.

Now it appears that move after move is being made to reduce America to the level of a poor nation too. Our debts are already much bigger than the combined debts of all the rest of the world. Yet this Bill before Congress calls for the U.S. to make available to the IMF $1 Billion, 705 Million more dollars to provide special drawing rights for poor nations.

SUŠENÉ HŘIBKY $19.50 lb.

Houby $7.98 lb
Václavky $3.49 lb
Kmín $1.25 lb

Mák melem zdarma.
KRUPKY

MACH Imports
3720 West 26th Str.

"Pražských Pepíků Club"

FALL HARVEST DANCE

(Sousedská)

Thanksgiving Eve., Wed., Nov. 24, 1976
ČESKÁ SÍŇ KARLÍN

Music by "Pražských Pepíků Band"

- From 7:30 P.M.
- Kitchen by Douda Catering Service Open 5:30 P.M.
- $1.50 — Pay at the Door